

Stef Bos:
"Mij maken ze niet
meer zot"
p. 16

Verder in dit nummer:

- Wat is het nut van slides in de les? p. 4
- Aanslagen 9/11 een inside job p. 6

Geen sociale verkiezingen voor bursalen

K.U.Leuven kijkt kat uit de boom

Sinds Marc Vervenne in 2005 aantrad als rector van de K.U.Leuven gaat de universiteit prat op de participatie van personeel en studenten in diverse overleg- en besluitvormingsorganen. Toch mogen bursalen of doctoraatsstudenten die geen 'loon' maar een 'beurs' ontvangen, niet deelnemen aan de sociale verkiezingen van 6 mei. Dat is conform de wet, oordeelde de rechter vorige week. De K.U.Leuven wil nu mee onderzoeken of de bursalen tijdens de volgende verkiezingen geen afgevaardigde kunnen aanduiden.

Robin Broos

De kwakkelstatuten van de bursalen zijn al langer onderwerp van discussie. Deze statuten werden begin jaren '90 ingevoerd opdat er meer onderzoekers aangesteld konden worden zonder dat het meer zou kosten. In de praktijk werden doctoraatsstudenten niet louter aangeworven door universiteiten, maar kregen zij steeds vaker een beurs van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) en het Instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) (zie *duiding pagina 3*). Alle beurzen zijn fiscaal vrijgesteld van bedrijfsvoorheffing, omdat het geen lonen zijn. De kost is beduidend lager en toch blijft het nettoloon voor de student gelijk. Juridisch zijn bursalen echter geen werknemer meer.

DUBBELZINNIG

"Voor de sociale verkiezingen zijn bursalen meer 'studenten', omdat de wet zegt dat enkel mensen met een arbeidsovereenkomst 'personeel' zijn," zegt Jon Sneyers, doctoraatsstudent Computerwetenschappen die de bal aan het rollen bracht. Net omdat bursalen geen 'werknemers' zijn, besloot de K.U.Leuven bursalen uit te sluiten van de sociale verkiezingen van 6 mei. Bursalen zijn bijgevolg

nog steeds niet vertegenwoordigd in de ondernemingsraad. Nochtans worden onderzoekers aangeworven door het FWO gelijkgesteld aan werknemers bij de universiteit waar ze werken, maar dat is dubbelzinnig.

"Je kan dat interpreteren alsof iedereen die door het FWO betaald wordt, aan een werknemer gelijkgesteld wordt maar ook dat enkel FWO'ers met een arbeidsovereenkomst — en die bestaan nog — gelijkgesteld worden," meent Sneyers. Die laatste, strikte interpretatie heeft de K.U.Leuven altijd gevolgd. De ruimere interpretatie waarbij alle FWO'ers gelijkgesteld worden, wordt aan de VUB gehanteerd. "Dat was één van de argumenten waarom bursalen moeten kunnen deelnemen aan de sociale verkiezingen. Waarom zouden we moeten discrimineren tussen FWO en andere bursalen," vraagt Sneyers zich af.

VRIJGESTELD

Volgens het Algemeen Christelijk Vakverbond (ACV) was deze beslissing in strijd met de Wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen. Bursalen mogen dan geen 'loon' ontvangen, toch meent het ACV dat zij als werknemer of gelijkgestelden moeten worden beschouwd. Tenslotte worden bursalen te pas en te onpas ingezet als plaatsvervangende lectoren tijdens seminars, practica en andere taken die worden verwacht van Zelfstandig Academisch Personeel.

In de praktijk is er dus geen onderscheid tussen personeel met een arbeidscontract met de K.U.Leuven en bursalen. Bovendien plaatst de Alma Mater op haar website bursalen onder de noemer 'Bijzonder Academisch Personeel' en geeft ze aan dat bursalen nu reeds vertegenwoordigd zijn in de interne beleidsorganen. De universiteit maakt geen onderscheid tussen haar eigen werknemers en de gelijkgeschakelden, dus is de deelname aan de sociale verkiezingen evident.

Het ACV spande in een gemeenschappelijk front met andere vakbonden een zaak in tegen de K.U.Leuven om de deelname van de

Het taboe doorbroken

Steeds meer studenten zoeken professionele hulp om hun psychologische problemen op te lossen. Bijna 1 op 30 studenten kwam tijdens het voorbije academiejaar aan de deur van het psychotherapeutisch centrum aankloppen, maar daar moesten ze 2 tot 3 maanden wachten voordat in therapie konden gaan. "Wachlijsten zijn een probleem in de hele sector," aldus het nieuwe diensthoofd Marleen Geldof.

p. 7

(foto Stephanie Verbeken)

bursalen aan de verkiezing af te dwingen. De rechter oordeelde echter in het voordeel van de universiteit. Bert Overlaet, Algemeen Directeur Personeel van de K.U.Leuven: "De syndicale organisaties hebben ons voorafgaand aan deze zaak reeds gevraagd of we bursalen niet konden laten deelnemen aan de sociale verkiezingen. Omdat er in de wet staat dat enkel mensen met een arbeidsovereenkomst kunnen deelnemen, meenden wij dat bursalen per definitie uitgesloten waren. De rechter heeft ons duidelijk gelijk gegeven en onze interpretatie van de wet als juist verklaard. Als bursalen willen meestemmen, moet de wet veranderd worden."

SCHOENTJE

Toch is de K.U.Leuven het idee om bursalen in de ondernemingsraad op te nemen genegen. Zo vond de universiteit in de bijzondere ondernemingsraad van 19 februari dat er echt iets moet gebeuren om bursalen in de toekomst mee op te nemen. "Wij zullen zelf geen initiatief nemen," stelt Overlaet nu. "We zullen dergelijke initiatieven wel ondersteunen en onderzoeken."

Waar wringt dan het schoentje? Wanneer

de K.U.Leuven de bursalen toelaat in de sociale verkiezingen bestaat het risico dat zij toch als werknemers worden beschouwd. Bijgevolg kan de fiscus het gunstige fiscale statuut dat voor bursalen geldt in vraag stellen, waardoor de kostprijs voor deze mandaten aanzienlijk zou verhogen. "Wij zijn bevreesd dat dit een kettingreactie zou veroorzaken die maakt dat het statuut zal veranderen en dan vragen wij ons af of dit de bedoeling is. Dat zou niet alleen financieel verregaande consequenties hebben, maar ook internationaal," aldus Overlaet. "Zo zullen buitenlandse doctoraatsstudenten plots geen studentenvisum meer krijgen, omdat ze werknemer worden. Een groot deel van onze bursalen komen van buiten de Europese Unie en zij komen dan in een systeem van arbeidskaarten terecht."

De bursalen zelf zijn alvast hoopvol. "Het feit dat de arbeidsrechtbank strikt heeft geoordeeld, geeft aan dat er anno 2008 nog steeds een probleem bestaat," meent Sneyers. "Het blijft een aandachtspunt om ervoor te zorgen dat de wet tegen de volgende verkiezingen wordt aangepast, zodat ook bursalen kunnen deelnemen aan de sociale verkiezingen."

Meer op pagina 3.

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto zoekt:
juryleden voor
Afrika Filmfestival

zie p. 12

Kapitalistische studenten

Veto beweert dat de Duitse radicaal-linkse partij 'Die Linke' controversiële standpunten inneemt omdat ze o.a. pleit voor het stopzetten van de privatiseringen. Nochtans dienen privatiseringen en liberaliserings alleen maar om de winsthonger van de grote privé-bedrijven te bevredigen. Bepalen dat het hier gaat om een betere service en lagere prijzen is alleen maar ideologisch gezwam om de mensen zand in de ogen te strooien. Het tegendeel is meestal het geval: privatiseringen gaan meestal samen met slechter service, slechtere kwaliteit en/of hogere prijzen. Als iemand die regelmatig de trein in Groot-Brittannië neemt, ervaar ik regelmatig wat een ramp de privatisering van de Britse spoorwegen was terwijl er genoeg informatie voorhanden is om de negatieve gevolgen van privatiseringen en liberalisering aan te tonen. Gelukkig neemt een partij als 'Die Linke' hierover een 'gezond' en dus niet

ideologisch beneveld standpunt in, net zoals over de uitstoot van CO₂.

Kyoto is hier immers maar een doekje voor het bloeden. Om echt de opwarming tegen te gaan moet de CO₂-uitstoot inderdaad zeer drastisch naar beneden gaan, maar ja: dat botst onvermijdelijk met de kortetermijn- en winstbelangen van veel grote bedrijven. Dat 'Die Linke' ijvert voor nationalisering siert haar, en hopelijk houdt ze aan dit standpunt vast. Ik vind het immers helemaal NIET normaal dat onze economie vooral in dienst staat van de belangen van de grote bedrijven en dat een miniem klein groepje mensen die niet democratisch verkozen zijn, zoals grote aandeelhouders en topmanagers, beslissingen nemen die grote invloed hebben op het leven van zeer veel mensen.

De studenten mogen dan al volledig geïndoctrineerd zijn door de kapitalistische propaganda, het feit dat toch meer en

meer mensen vraagtekens beginnen te stellen bij de kapitalistische waanzin zoals bv. het succes van 'Die Linke' of de Nederlandse SP aantoonbaar bewijst dat er nog hoop is voor de mensheid.

Roger Liekens

De redactie wenst te benadrukken dat Veto in het desbetreffende artikel enkel de woorden van de geïnterviewde weergaf en niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor de mening van personen niet verbonden met Veto.

UHASSELT EN K.U.LEUVEN VERLIEFD

Bio-ingenieur in Limburg

De UHasselt en de K.U.Leuven verdiepen hun strategische samenwerking. Binnen afzienbare tijd wensen beide universiteiten een bacheloropleiding bio-ingenieur aan de UHasselt te organiseren. De Leuvense bio-ingenieurs zijn niet onverdeeld gelukkig met het nieuwbakken initiatief.

Ken Lambeets & Maarten Goethals

De UHasselt en de K.U.Leuven hadden elkaar al langer in de armen gesloten. Vanaf volgend academiejaar kan men de bacheloropleiding rechten in Limburg volgen. In een samenwerkingsovereenkomst lieten beide partijen nu weten hun relatie verder te willen intensifiëren.

ONDERZOEK

Naast de bacheloropleiding bio-ingenieur wordt er ook al gesproken over het aanbieden van andere bachelors aan de UHasselt, bijvoorbeeld in de economische en de toegepaste economische wetenschappen. Op het gebied van de humane wetenschappen wenst de UHasselt een gezamenlijke onderwijsbevoegdheid uit te bouwen met de K.U.Leuven, maar hierover blijft de nota veeleer vaag. Alle aangeboden bacheloropleidingen van de UHasselt zouden feilloos moeten overgaan in masters aan de K.U.Leuven.

Ook wat betreft onderzoek engageren beide universiteiten zich in heel wat verschillende domeinen: zo zal de UHasselt bijvoorbeeld makkelijker toegang krijgen tot de onderzoeksconsortia van de K.U.Leuven en zou ze ook kunnen participeren in diverse (bio)medische technologieplatformen van de K.U.Leuven.

LEEFBAARHEID

De voordelen voor de UHasselt zijn talrijk: Ze krijgt een adequaat financieel draagvlak en hoopt door het aanbieden van meerdere onderwijsbevoegdheden de leefbaarheid van zichzelf te verhogen. De K.U.Leuven hoopt op deze manier op een grotere instroom van Hasseltse bachelorstudenten in haar masteropleidingen als ook de herkenbaarheid van de samenwerking tussen de K.U.Leuven en UHasselt in Vlaanderen en Limburg in het bijzonder te verhogen.

Op gebied van de Associatie zullen beide universiteiten pogen de academisering van de opleiding Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie gezamenlijk te verzorgen. Het tweede masterjaar zou gezamenlijk ingericht worden door de PHL en de K.U.Leuven. Daarnaast wordt gestreefd naar een intensieve samenwerking tussen de opleidingen industriële weten-

schappen en technologie, met als doel één interuniversitaire geïntegreerde faculteit industriële wetenschappen, bestaande uit de opleidingen van de KHLim en Xios.

LBK

Niet iedereen reageert even enthousiast op de intensifiëring van de samenwerking. De Landbouwkring (LBK) had gehoopt op wat meer communicatie vanuit hun decanaat. "We zitten met veel vragen. Veel van de Limburgse jongeren die bio-ingenieur wensen te studeren zullen pas na het behalen van hun bachelor in Leuven belanden. We krijgen te kampen met een daling van het aantal studenten, die op een aantal punten negatieve gevolgen kan hebben. Momenteel zijn we nog net een middelgrote kring op de Algemene Vergadering van LOKO. Door de mogelijke daling van het aantal studenten bio-ingenieur zouden we mogelijk één van onze twee stemmen verliezen. Daarenboven is het voor de kringwerking belangrijk dat een student al vanaf de eerste bachelor vertrouwd raakt met LBK. Over de kwaliteit van de bacheloropleiding in Hasselt hebben we voorlopig het gissen. In het licht van de rationalisatie van minister Vandebroucke lijkt het alleszins vreemd om nog een extra startplaats bio-ingenieur te voorzien" aldus Stijn Baken, onderwijsverantwoordelijke van LBK.

RETRO VETO

Wekelijks zal de loep jou laten kennismaken met een oude Veto en haar inhoud. Nummer 22 van jaargang 3 bijvoorbeeld, verschenen op 31 mei 1977.

Zoveel jaar terug kon een meinummer het onmogelijk niet over de nakende examenperiode hebben. Nog niet verblijd met het semestersysteem was mei immers dé blokmaand, waarop feestjes van een heel jaar zich accumuleerden tot één grote berg van schuldgevoelens.

Editoriaal geeft de redactie volgende wijsheden mee: "Gooi je ertegen aan, laat je niet afleiden, noch op je kop zitten; zoek steun bij je lief — maar nu hoofdzakelijk om studieredenen. Neem toch maar 's de tijd om een wandeling te maken; gooi af en toe, en met mate, wat koud vocht door het keelgat. We wensen je alle succes. Van ganser harte."

Omdat ieders rechtvaardigheidsgevoel hoge toppen scheert op het ogenblik dat alles beter is dan achter de boeken zitten, worden enkele "residentieperikelen" bij de pedit Pius X aangeklaagd. Elke bewoner die niet slaagt voor de julizittijd is er het volgende jaar niet meer welkom. De avondklok aldaar kan evenmin op steun van Veto rekenen.

Tot slot, en dat is letterlijk op te vatten, een artikel gewijd aan de zwanenzang van de toenmalige redactie. Redactieleden vragen beleefd naar de mening van hun lezers en beloven hun lay-out sterk te verbeteren, al vinden ze dat ze al drie jaar 'goed bezig' zijn. Stiekem vragen we ons af wat ze van de huidige Veto zouden vinden.

(ed)

Ode aan de cursus

Steeds meer cursussen lijken tegenwoordig alleen nog uit een bundel slides te bestaan. Ondanks het ontegensprekelijke nut van slides als kapstok voor de les bieden ze verder geen meerwaarde.

Het gebruiken van slides is niet equivalent aan goed lesgeven, al lijken veel professoren dat tegenwoordig te denken. Het is niet omdat je een blitse powerpoint op het scherm kan projecteren, dat de student graag in je les zit, de les aandachtig volgt of iets opsteekt van de les. Slides helpen natuurlijk, maar zijn in essentie bijkomstig. Studenten komen hoofdzakelijk naar de les als de prof zelf een toegevoegde waarde biedt. Niets zo interessant als een prof die coherent en begeistert babbelt over zijn vakgebied.

Daarenboven worden studenten vaak geconfronteerd met slechte slides, waarin het verzoeken is naar structuur, overzicht en een eenvormige lay-out. Een goede slide, daar is over nagedacht en daar heeft men tijd in gestoken. Slides die alleen bestaan uit enkele woorden en figuren die zonder enige visie op een scherm gekwakt zijn horen daar niet bij.

SAMENRAAPSEL

Daarbij komt nog dat wanneer slides cursussen worden, er enkel een samenraapsel van halve zinnen, halfslachtige commentaar, onuitgewerkte problemen, schematiseringen, en een vaak vreselijk mix van Nederlands en Engels overblijft. Aan de hand van dit onvermijdelijk ongestructureerde resultaat, zou je dan tot een kritische verwerking van de leerstof moeten komen. Samenvattingen zijn doorgaans het einde van een goed leerproces, maar als zij de basis en tegelijk het enige beschikbare element zijn in dat proces, reduceert dat de rol van de student, de docent, de les en de lesinhoud.

Het is dan ook hoog tijd dat er een ode aan de cursustekst wordt gebracht. Een tekst met signaalwoorden, leestekens, alinea's waarbij de student tussen de regels moet kunnen lezen, reflecteren en beredeneren wat hem wordt aangeboden. Leerstof moet niet in kant-en-klare vorm worden aangeboden, een student is best wel in staat om zelf de essentie uit een tekst te destilleren.

ONAAANVAARDBAAR

Deze tendens is evenmin te verantwoorden in het kader van de koers die de universiteit vaart met haar credit- en examencontracten. Wanneer men dergelijke contracten aangaat, leidt men vaak een dubbelven door bijvoorbeeld een combinatie van werk en studies. De huidige kennismaatschappij benadrukt meer en meer het levenslang leren, waarin werkende mensen zich na de werkuren nog bijscholen. Studenten kunnen zich inschrijven ter verbreding voor vakken in andere richtingen. En de in het eerste jaar soms iets mindere succesvolle student kan twee jaren combineren. Maar aangezien de overlap tussen lessen en andere activiteiten nu eenmaal onvermijdelijk is, zijn slides als cursus in het kader van deze evolutie in het onderwijslandschap onaanvaardbaar.

Daarbij komt nog dat geëngageerde studenten bij voorbaat benadeeld zijn, terwijl dit engagement tegenwoordig een zeldzaamheid is die net hoog in het vaandel zou moeten worden gedragen. Studenten, of ze nu wel of niet naar de les gaan, moeten aan dezelfde startlijn kunnen vertrekken in hun voorbereiding op examens.

Ide Smets & Ward Neyrinck

Veto, hoewel steeds schrijvend in volzinnen en begeesterende alinea's, is niet verantwoordelijk voor de opinie van bepaalde geëngageerde-al-dan-niet-naar-de-les-gaande medewerkers die de tijd vonden om deze mening op papier neer te pennen.

DUIDING PAGINA 1: WAAROM ZOVEEL BURSAALSTATUTEN?

“Nog een lange weg af te leggen”

Het proces van de vakbond tegen de K.U.Leuven rond de sociale verkiezingen kwam er in het verlengde van een petitie (*Veto 11*). Daarin riepen enkele bursalen — of doctoraatsstudenten met een beurs — op tot gelijk loon. Tenslotte doen alle doctorandi hetzelfde soort werk: het uitvoeren van onderzoek in het kader van een doctoraat. Toch genieten niet alle doctoraatsstudenten dezelfde arbeids- en loonvoorwaarden.

Robin Broos

De verschillen in loon vallen het meest op. Sommige doctorandi verdienen maandelijks 1.600 euro, anderen maar 600 euro. Ook tussen verschillende universiteiten kunnen doctoraatsstudenten met eenzelfde mandaat een verschillend loon ontvangen. Naast de loonsverschillen kunnen ook het aantal verlofdagen, vakantiegeld, voorwaarden tijdens zwangerschap en stemrecht tijdens de sociale verkiezingen variëren. Dit alles was de aanleiding om een petitie te starten die oproept tot een eenheidsstatuut. Inmiddels tekenden zo'n 1.380 mensen via de website en op 20 maart zal de lijst aan Patricia Ceysens, Vlaams minister bevoegd voor wetenschapsbeleid, overhandigd worden.

BEURZEN

Er zijn twee grote groepen doctoraatsstu-

denten te onderscheiden. Enerzijds zijn er de lonen waarop bedrijfsvoorheffing wordt betaald, waaronder Administratief Academisch Personeel en wetenschappelijk medewerkers. Deze zijn in dienst van de universiteit. Anderzijds zijn er de talrijkere bursalen, of doctorandi die niet in lonen, maar wel in beurzen worden uitbetaald.

Het statuut van bursalen werd bedacht in het begin van de jaren '90. Daarvoor waren alle onderzoekers ingedeeld als personeel van de universiteit. Er bestond al een Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO), maar ook deze aspiranten hadden een arbeidsovereenkomst, zij het met het FWO. Om fiscale redenen heeft men die statuten omgevormd. Er is nu geen sprake meer van een arbeidsovereenkomst, dan wel van een beursovereenkomst. Het nettoloon — of 'beurs' — blijft dan wel hetzelfde, maar het brutoloon ligt een stuk lager omdat een beurs vrijgesteld is van bedrijfsvoorheffing. Op die manier kunnen met eenzelfde budget, meer mensen worden aangenomen. In praktijk is RSZ nog de enige belasting die op deze onderzoekers betaald moet worden.

“Dat heeft ook als gevolg dat de bursalen eigenlijk geen werknemers zijn,” vertelt Jon Sneyers, doctoraalstudent Computerwetenschappen en initiatiefnemer van de voornoemde petitie. “Aangezien ze hetzelfde werk deden als hun voorgangers, zijn ze wel altijd als werknemers beschouwd geweest, maar juridisch worden deze mensen tussen twee statuten in geplaatst. Enerzijds zijn ze

personeel, want er wordt ook RSZ betaald. Dat garandeert hun sociale zekerheid. Anderzijds zijn ze ook studenten.”

DEHOUSSE-MANDAAT

Als er ruim vijftien jaar geleden dan toch bursalenstatuten in het leven werden geroepen, waarom zijn daar dan zoveel verschillen in? “Met het Dehousse-mandaat kregen universiteiten de mogelijkheid beurzen toe te kennen. Het enige wat wettelijk werd vastgesteld, was dat deze beurzen fiscaal vrijgesteld werden. Daarnaast kan men kiezen om voltijs werk slechts gedeeltelijk met zo'n beurs uit te betalen.” In Leuven hadden ze tot voor kort 90, 95 en 100 procent beurzen die afhankelijk van de goodwill van de promotoren of het beleid van het departement toegekend werden. Aan andere universiteiten zijn 80% en 90% van de beurzen nog steeds gebruikelijk.

Buiten de universiteitsbeurzen, zijn er overheidsinstellingen die beurzen toekennen. Het FWO bestond al sinds 1928 en blijft die taak vervullen. Als FWO-aspirant kan je werken aan een universiteit, maar het geld komt van het FWO dat eigen loonvoorwaarden hanteert. Op dit ogenblik zijn deze het meest aantrekkelijk voor bursalen. Daarnaast werd begin jaren '90 het Instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) opgericht. Ongeveer acht procent van het budget van het IWT gaat naar beurzen, die ze specialisatiebursalen noemen.

“Op gebied van loon zijn deze beurzen uit elkaar gegroeid. Waar we in onze petitie voor oproepen is een eenheidsstatuut voor alle onderzoekers, ongeacht de universiteit waarvoor ze werken en of ze nu door het FWO of IWT worden betaald,” zegt Sneyers. “En we willen natuurlijk pleiten voor de best mogelijke regeling, want mensen moeten geen stappen achteruit zetten.”

VIER MILJOEN

“Minister Ceysens heeft laten berekenen wat het zou kosten als IWT'ers naar boven worden gelijkgeschakeld aan FWO'ers. Dat komt op vier miljoen euro per jaar. Gezien er al acht miljoen werd uitgetrokken voor de verbetering van de voorwaarden moet dat mogelijk zijn, al denk ik dat we nog een lange weg moeten afleggen eer we daar komen,” vreest Sneyers.

Op de dag van de onderzoeker, 20 maart, wordt de petitie afgegeven. De vakbonden en personeelsorganisaties organiseren dan een discussienamiddag, waar sprekers van verschillende universiteiten vertellen over de toestand aan hun instelling en er gediscussieerd zal worden over de mogelijke oplossingen.

De discussiedag begint 20 maart om 14u en vindt plaats in auditorium DV1 91.54 van College De Valk, Tiensestraat 41. De petitie is nog steeds te vinden via www.cs.kuleuven.be/iwtupetitie

BURGERMEDIA IN OPMARS

“Journalisten moeten niet als cowboys schieten op alles wat losloopt”

Je stelt niets meer voor in deze moderne wereld als je niet naar sites zoals YouTube, MySpace, Facebook of Wikipedia surft. Burgermedia — de term voor deze nieuwe nieuwsmidia — zijn in en hun succes neemt alleen maar toe. Een onrustwekkende trend of een zinvolle aanvulling op de geschreven kranten — alias de oude media?

An Moerenhout & Ide Smets

Eén antwoord op deze vragen vinden we in het boek *Burgermedia: opmars, ervaringen, bedenkingen*. Daarnaast spuien een aantal professionele journalisten hun mening over minder professionele journalisten — burgerjournalisten dus. Een van hen is Pol Deltour — nationaal secretaris van de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ)/ Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten in België. Hij was jarenlang politiek en gerechtsjournalist bij *De Morgen* en doceert journalistiek en mediarecht.

Veto: Hoe word je een professionele journalist?

Pol Deltour: «Professioneel ben je wanneer je inkomsten haalt uit je activiteiten als journalist, maar een erkende beroepsjournalist is nog iets anders. Dat ben je pas wanneer een commissie je erkent. Hiervoor toetst ze of je activiteiten aan vier voorwaarden voldoet: je moet werken voor een algemeen nieuwsmidium, je werkt als journalist en niet als bijvoorbeeld een redactiebediende, je moet kunnen leven van de inkomsten die je als journalist verwerft en je mag je beroep niet combineren met commerciële nevenactiviteiten. Met deze laatste voorwaarde wordt je onafhankelijkheid als journalist gevrijwaard. Wanneer je aan deze vier voorwaarden voldoet, ben je een professionele journalist, anders een burgerjournalist.»

Veto: Deze vier voorwaarden kunnen de integriteit van een journalist toch niet afmeten?

Deltour: «Journalistiek in het algemeen is een vrije activiteit. Iedereen kan zich een journalist noemen door het principe van persvrijheid waar we hevig voorstander van zijn. Het statuut voor beroepsjournalisten is echter geen lege doos. Het erkent professionele journalisten en helpt hen met het uitoefenen van hun beroep. Zo ontvangen ze een aantal voordelen in de sociale sfeer en op het openbare

Deltour: «Geschreven media zullen niet zo snel verdwijnen. Mensen hebben graag iets tastbaars om mee te nemen naar hun werk of naar huis. Natuurlijk zijn we niet blind voor de realiteit. Het jongere deel van de bevolking grijpt steeds vaker naar het internet om informatie te vergaren dan naar papieren kranten. Eigenlijk weet niemand wat er in de verre toekomst zal gebeuren, maar in de nabije toekomst is het voortbestaan van de geschreven media volgens mij alvast verzekerd.»

teresse van de huidige generatie jongeren neemt volgens mij zelfs toe. Ze zijn nieuwsgieriger — zowel letterlijk als figuurlijk. Ze zoeken zelf het nieuws op en benaderen de feiten op een zeer kritische manier. Het vergaren van nieuws door jongeren is anders dan vroeger, maar zeker niet minder.»

WAAKHOND

Veto: Neemt u nog andere veranderingen waar in de verhouding tussen jongeren en nieuws?

Deltour: «Naast kritischer zijn de jongeren nu ook interactiever. Steeds meer jongeren willen zich mengen in publieke discussies en maken gebruik van de media die zich daartoe lenen. Door deze tendens stellen sommigen zich wel vragen bij de kwaliteit van de debatten. De debatten en het woordgebruik zijn inderdaad soms minder verfijnd, maar desondanks is er nog nooit zoveel gedebatteerd als vandaag de dag. Bovendien is het de rol van de media om tegemoet te komen aan deze behoefte. Zij moeten de discussies proberen op te wekken en in stand te houden.»

Veto: Is er een limiet aan de journalistieke vrijheid — zowel met betrekking tot de professionele als de burgermedia?

Deltour: «Journalisten moeten zichzelf goed in de hand houden. Ze moeten rekening houden met respect voor de privacy en voor de feiten — elk verhaal moet verschillende keren bevestigd en onderzocht worden voordat ze het publiceren. Journalisten moeten niet als cowboys schieten op alles wat losloopt. Daarom is er de raad voor de journalistiek die waakt over de deontologie van de journalistiek. Ze is de journalistieke waakhond die ons herinnert aan de beperkingen die we onszelf opleggen.»

vervoer — allemaal voordelen waar burgerjournalisten geen recht op hebben.»

Veto: Is de toekomst van papieren kranten door het enorme succes van burgermedia nog steeds gevrijwaard?

Veto: Gaan jongeren dan zo anders met nieuws om?

Deltour: «Jongeren nu zijn even geïnteresseerd in het nieuws als de jongeren vroeger, maar het zijn de media die veranderen. De in-

ZIN EN ONZIN VAN SLIDES

“Fastfood voor het brein”

De dagen dat slides spitstechnologie waren, zijn alweer lang vervlogen. In welke les wordt deze dagen geen powerpoint gebruikt? De ene slide is echter de andere niet. Niet alle docenten slagen erin ze op een zinvolle manier te gebruiken. Bij studenten borrelen dan ook frustraties op.

Ward Neyrinck & Ide Smets

Ergernis ten opzichte van wat de “slidecultuur” wordt genoemd, lag aan de oorsprong van een nieuwe groep op de netwerksite Facebook: de “Officiële Anti-slide Associatie”. De groep groeide al snel aan tot ongeveer tweehonderd leden, vooral Leuvense studenten. Vanwaar de nood een dergelijke groep op te richten? Pieter Staelens, oprichter van de groep: “Ik erger me aan cursussen bestaande uit nietszeggende zinnen en foto’s die klakkeloos uit het hoofd geleerd moeten worden.”

De meest gehoorde klacht is dat slides niet als cursus horen te worden gebruikt, aangezien ze per definitie slechts uit enkele beknopte zinnen, prenten en schema’s bestaan. Er is geen plaats meer voor een verhelderende uiteenzetting of een argumentatie in volzinnen. “Slides zijn hun doel voorbijgeschoten. Aanvankelijk dienden ze enkel om hoorcolleges te structureren en te ondersteunen, maar

helaas zijn ze langzaam handboeken gaan vervangen. Slides zijn fastfood voor het brein, slikken zonder kauwen, slecht verteerbaar en zonder liefde voor het vak bereid.”

Om meer te weten te komen over het doel en gebruik van slides gingen we ten rade bij professor Eddy Van Avermaet, voormalig voorzitter van de onderwijsraad, en bij Lies Laga van de dienst universitair onderwijs. Beiden zijn overtuigd dat slides in de eerste plaats een kernachtige kapstok moeten zijn

waarrond de docent zijn verhaal kan ophangen. Laga: “Uit onderzoek blijkt dat indien er te veel op een slide staat, studenten niet langer luisteren naar wat de docent vertelt, terwijl dat verhaal precies het belangrijkste is. Mensen zijn niet goed in staat gelijktijdig te lezen en te luisteren, en de aandacht van een mens wordt nu eenmaal sneller getrokken door wat hij ziet dan door wat hij hoort.”

Voor professor Van Avermaet kunnen slides een heel krachtig instrument zijn ter on-

dersteuning van de les — indien er echter juist mee wordt omgesprongen. “Het beste is te vertrekken van een overzichtsslide die toont wat in de les behandeld zal worden en bij het begin van elk apart deel deze slide opnieuw te laten zien. De slides zelf moeten kernachtig zijn en als het ware overeenkomen met de kernwoorden en -zinnen die een student zelf zou onderstrepen bij het studeren in zijn cursus. Pijlen en symbolen kunnen helpen om verbanden duidelijk te maken.”

“Om de aandacht van de studenten niet te veel op de slides te richten, is het goed de verschillende puntjes ervan maar te laten verschijnen wanneer ze behandeld worden. Zo zitten studenten niet voortdurend te lezen. Verder kan ik het gebruik van een laser aanraden en adviseer ik iedereen er nu en dan eens een prent of een cartoon tussen te gooien voor de levendigheid.”

Slides kunnen volgens beiden heel handig zijn om lesonderdelen te “demonstreren” en “illustreeren”. Diezelfde mening wordt door Laga bevestigd. “Voor het tonen van een proces zoals bijvoorbeeld de levensloop van een cel in de biologie zijn slides zeer geschikt, want ze laten toe de verschillende sequenties na elkaar te projecteren.”

VIJGEN VOOR PASEN (5): DE VLAAMSE BEWEGING

“Staatshervorming resultaat publieke hervorming”

Drie examenperiodes geleden begon de zwaarste regeringsformatie van het naoorlogse België. Intussen is eindelijk een interim-regering gevormd en hebben ook onze academici zich een duidelijke mening kunnen vormen over de crisis. Van Valentijn tot Pasen laat *Veto* elke week een specialist aan het woord. Deze week: Louis Vos, historicus en specialist in de geschiedenis van het nationalisme en de Vlaamse beweging.

Maarten Goethals

Louis Vos: «Het is een vergissing te denken dat België ontstaan is uit het samengaan van franstaligen en Vlamingen. Eigenlijk bestonden er in 1830 enkel Belgen die bouwend op een gemeenschappelijke geschiedenis en gesteund door hun staatsstructuren een gezamenlijke Belgische natie opbouwden. Wel was

er al vrij vlug een taalprobleem, omdat in de centrale besturen het Nederlands niet op dezelfde voet stond als het Frans. De Vlaamse beweging ijverde er voor het Nederlands en het Frans in Vlaanderen op gelijke voet te krijgen, via taalwetgeving. Pas met de vastlegging van de taalgrens en de taalwetten van 1963 kwam er een homogeen ééntalig Vlaanderen en Wallonië en een tweetalig Brussel. Maar de tegenstellingen tussen de twee taalgemeenschappen werden zo sterk dat de omvorming van België tot federale staat nodig werd. Aan die verschuivingen in de samenleving beantwoordden de opeenvolgende staatshervormingen die meer bevoegdheden toewezen aan gemeenschappen en gewesten, met aan Vlaamse kant het ontstaan van een Vlaamse ‘substate-nation’ met eigen regering en parlement»

«Voor het dagelijkse leven van de Vlaming zijn de instellingen van de gemeenschap het belangrijkste. Zij hebben de rol van de

Vlaamse beweging overgenomen. Daarom lijken mij voorstellen voor het alsnog creëren van een federale kieskring, eerder afkomstig uit politicologische tekstboeken dan dat ze aansluiten bij een historisch gegroeide realiteit. De oprichting daarvan is nu te laat, omdat er geen Belgisch draagvlak meer is.»

Veto: Hoe zullen de Vlaamse eisen gerealiseerd worden?

Vos: «In tegenstelling tot veel andere nationale bewegingen, is in die hele geschiedenis van de Vlaamse beweging nooit geweld gebruikt. En dat zal ook nu niet gebeuren. We zoeken altijd naar compromissen. Gevolg daarvan is wel dat we nu met een ingewikkelde staatsstructuur zitten. Het wordt steeds moeilijker om een compromis te vinden, omdat er geen Belgisch belang kan worden gevonden. Omdat de publieke opinies steeds verder van elkaar komen te staan, moeten er politieke structuren worden uitgetekend op maat van die publieke opinies. Op langere termijn volgen immers de po-

litieke structuren de veranderingen in de samenleving.»

Veto: Is N-VA de belichaming van de Vlaamse beweging?

Vos: «Neen, N-VA is er maar een klein deel van. Eigenlijk is er nauwelijks nog een Vlaamse beweging zoals die vroeger bestond. Nu neemt de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement de leiding in de verdediging van de Vlaamse belangen.»

«Ik heb nog nooit gezien dat de Franstaligen iets toegaven zonder druk. Door al de taalregelingen heeft de Vlaamse cultuur zich kunnen ontwikkelen. Nu zijn er mensen die daar tegen zijn. Ik begrijp dat niet. Waarom zouden Vlaamse politici hun eigen cultuur in gevaar brengen, omdat Franstaligen zo hantair zijn omdat ze geen Nederlands willen spreken? De Franstaligen zijn taalimperialistisch en wij moeten Vlaanderen verdedigen. Wij moeten onze cultuur toch niet laten onderuit halen?»

LEEGSTAND IN DE TIENSESTRAAT: DEEL TWEE

Groep T speelt hoog spel

Dat Groep T de huizen die haar omringen langzaam maar beslist probeert op te kopen, is algemeen bekend. Dat Groep T die huizen weigert op te knippen en zo de bovenkant van de Tiensestraat met een lelijk straatbeeld opzadelt, kan iedereen zelf bewonderen. Dat Groep T een aantal van die huizen aan buitenlanders verhuurt, terwijl de stadsdiensten in de waan zijn dat de huizen leegstaan, publiceerden wij vorige week. Na een week van stilzwijgen opent Groep T eindelijk officieel haar mond.

Eric Laureys

Volgens bestuurder-secretaris d’Huys slaat *Veto* de bal volledig mis. Om te beginnen zouden de huizen geen eigendom zijn van Groep T, maar

wel van de Gilde van Ambachten en Neringen van Leuven. Groep T huurt slechts twee van de drie huizen waarvan sprake is. Nog volgens d’Huys gaat de Gilde voor de rest volledig autonoom om met haar bezittingen. Dat één van die twee huizen leegstaat en in niet al te beste staat verkeert, noemt de secretaris correct. Het andere huis is wel in aanvaardbare staat en wordt verhuurd aan voornamelijk Chinezen. d’Huys gaat er prat op dat alle noodzakelijke taksen betaald worden.

De stedelijke huisvestingsdienst vertelt echter een ander verhaal. Op de dienst beweert men dat voor de betreffende huisnummers noch studenteninschrijving noch adreswijziging heeft plaatsgevonden, volgens hun gegevens staan alle huizen leeg. Schepen van huisvesting Jaak Brepoels bevestigt ondertussen dat de bevoegde diensten alleszins op controle uitgaan en de zaak verder zullen onderzoeken.

Tijdens een dieper onderzoek botsen we op volgende vreemde vaststellingen. Groep T huurt twee woningen van de vzw Gilde van Ambachten en Neringen. Eigenaardig genoeg huurt Groep T dus een onbewoonbaar pand en betaalt daar nog een prijs voor ook.

Verder vertelt het Staatsblad dat op één na alle bestuurders van de vzw eveneens voorkomen op de lijst met bestuurders van Groep T. Dit doet vragen rijzen bij de stelling van d’Huys dat de Gilde autonoom functioneert. Op juridisch vlak zijn Groep T en de Gilde inderdaad andere rechtspersonen. Als beide verenigingen echter door dezelfde personen geleid worden, begint het autonomie-argument een beetje wrang te smaken. Kwade tongen zouden kunnen beweren dat dit neigt naar een belangenconflict. In theorie zou de vzw een zeer hoge huurprijs — of misschien logischer ook een zeer lage huurprijs — kunnen vragen. Omdat de lei-

ding bij de huurder als bij de verhuurder in praktijk dezelfde is, zal niemand protesteren.

Ook de derde woning — die Groep T niet huurt van haar eigen vzw — wordt klaarblijkelijk bewoond. Een Hongaarse vrouw die het huis zou betrekken verwijst alle vragen door naar de huisbaas. Op het verkregen nummer weigert een man met buitenlands accent echter op onze vragen te antwoorden en belooft ons terug te bellen. Tot op heden echter een loze belofte.

Met de bouwplannen voor de bewuste site lijkt het ondertussen goed te vorderen. Vorig jaar keurde de stad alvast een nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan voor de buurt goed. Dat plan maakt het mogelijk winkels en huizen neer te poten waar nu de weinig kwaliteitsvolle huizen van Groep T en haar vzw staan.

NIEUWE VOORZITTER VOOR VZW BOUWORDE

“We zijn daar man geworden”

Met ecologische, sociale en technische bouwkampen stuurt de Bouworde jaarlijks meer dan duizend jongeren naar het buitenland. In de toekomst zal dit zorgvuldig gecoördineerd worden door Stefan Aerts die recentelijk verkozen werd tot voorzitter van de vrijwilligersorganisatie.

Ide Smets

Veto: *U bent de nieuwe voorzitter van de Bouworde. Waar wilt u met de organisatie in de toekomst naartoe?*

Stefan Aerts: «Op dit moment zijn we druk bezig met de programmatie van het seizoen 2010-2013. We bieden drie soorten kampen aan: technische, ecologische en sociale. Dat aanbod willen we in de toekomst zowel diversifiëren als uitdiepen. Het zou ook mooi zijn moest het stijgende aantal vrijwilligers een blijvende tendens zijn.»

Veto: *De laatste jaren biedt de Bouworde meer sociale kampen aan. Vanwaar deze evolutie?*

Aerts: «Oorzaak en gevolg zijn hier moeilijk te onderscheiden. Enerzijds zijn onze vrijwilligers veel minder technisch geschoold. Vol-

(foto Kris Vanelderden)

ledige schoolcomplexen bouwen zoals in de jaren '70 ligt niet meer binnen de mogelijkheden. Langs de andere kant zou het toenevende aantal vrouwelijke vrijwilligers ook gedeeltelijk een verklaring kunnen zijn. De Bouworde is opgericht in '53, en toen gingen er alleen maar jongens van de jezuïetencolleges mee. De aanwezige vrouwen waren verantwoordelijk voor de keuken en *de was en de plas*. Op dit moment maken ze 70 tot 80 procent van onze vrijwilligers uit. Het is niet noodzakelijk zo dat meisjes niet met beton en kruiwagens sleuren, maar je merkt dat de klemtoon bij hen op het sociale ligt»

Veto: *De bouworde vraagt een diepgaand engagement van haar vrijwilligers. Waarom vertrekken mensen met jullie op kamp?*

Aerts: «Het merendeel van de mensen gaat mee om iets goed te doen, om iets te realiseren op plaatsen waar ze het minder goed hebben dan hier. Anderen willen vreemde culturen van binnenuit leren kennen. Een aantal deelnemers wordt verleid door de relatief beperkte kostprijs. Het is een goedkope manier om in het buitenland te raken, en het werkaspect is voor hen bijkomstig. Vaak zijn dat de mensen die we maar één keer zien.»

«Al moet ik toegeven dat ondanks de

mooie prestatie ginder, je er vooral zelf als persoon heel veel aan hebt. Vrijwilligers leren gigantisch veel over zichzelf, over functioneren in de groep, over de wereld. Het overheersende gevoel is jaren later niet het besef dat ze een schooltje hebben gebouwd, maar dat ze daar rijker zijn geworden. Zo'n twee, drie weken kunnen heel ingrijpend zijn. “We zijn daar man geworden,” hoor je wel eens. De kerktorenmentaliteit zit er nog veel feller in dan we willen geloven. In zo'n vergeten dorpje in het Oostblok word je geconfronteerd met de wereld en jezelf. Het leven is niet overal zo simpel.»

Veto: *Vrijwilligerswerk is hip. Sterren zoals Brad Pitt en Angelina Jolie zetten zich in voor de zwakkeren in de maatschappij. Is dit ook een trend binnen de bouworde?*

Aerts: «Brad heeft mij spijtig genoeg nog niet gebeld (*lacht*). Ik heb daar zelf nog niet bij stilgestaan, maar ik weet niet of ik dat zo slecht zou zijn. Wat ik wel duidelijk merk, is dat er op het vlak van vrijwilligersorganisaties heel veel gebeurt. We zijn niet meer de enige organisatie die in het buitenland opereert.»

MILIEUACTIVISTE MAGALÍ REI ROSA FULMINEERT

“Mijnbouw is massive destruction”

Na een verscheurende burgeroorlog wordt de wederopbouw van Guatemala verstoord door grootschalige mijnbouwprojecten. Multinationals verdrijven lokale gemeenschappen en chemische mijnbouw bedreigt de unieke biodiversiteit. 'Catapa', een vrijwilligersorganisatie die focust op de mijnbouwproblematiek in Latijns-Amerika steunt de boerengemeenschappen en lokale organisaties in hun verzet. Samen met het Vlaams Guatemala Comité nodigden zij Magalí Rei Rosa uit: een vurige milieu-activiste die dol is op Duvel.

Nathalie Hoes

Tijdens een debat vorige week toonde Magalí zich een hevige tegenstandster van de mijnbouw in Guatemala. Toen professor Vervoort (mijnbouwkunde) stelde dat iedereen mijnbouw nodig heeft en dat ontwikkeling geen zaak is van bedrijven, kreeg ze het schuim op de lippen. Mijnbouw heeft immers zowel politieke, economische, socioculturele als medische gevolgen voor de inheemse bevolking. En zij is bereid te vechten voor hun rechten.

Veto: *Mede dankzij de film 'Inconvenient Truth' krijgt de opwarming van de aarde wereldwijde aandacht. Is mijnbouw het nieuwe grote milieuprobleem?*

Magalí Rei Rosa: «Er zijn geen geïsoleerde milieuproblemen, alles is met elkaar verbonden. Wetenschappers zeggen dat de vleugels van een vlinder een aardbeving kunnen veroorzaken. Ik vind Al Gore zelf een hypocriet, maar hij heeft een momentum gecreëerd waar we gebruik van moeten maken. We moeten niet meer zo diplomatisch zijn, het is nu tijd om actie te ondernemen.»

Veto: *Catapa spreekt van een 'second gold rush': een rekolonisatie door multinationals. In Guatemala zitten er vooral Canadese mijnbouwbedrijven. Wordt het land door het Westen geëxploiteerd?*

Rei Rosa:«Natuurlijk, er is ook goud in Canada, waarom graven ze daar niet? De goudprijs is enorm hoog en daardoor zoeken ze zelfs naar goud in de oceaan, want de

(foto Christoph Meeussen)

vissen protesteren niet. Als er zoiets bestaat als duurzame mijnbouw moeten ze dat eerst in hun eigen land tonen. In Canada wordt er over licenties drie tot vijf jaar gedebatteerd, in Guatemala moet dat in dertig dagen gebeuren. De omstandigheden zijn 'ideaal': slechte wetten die niet nageleefd worden, goedkope arbeiders en corruptie. De vorige milieuminister was meer pro-mijnbouw dan de mijnbouwminister »

Veto: *Bent u al lang bezig met het milieu?*

Rei Rosa:«Ik heb indiaans bloed dus ik heb

me altijd erg verbonden gevoeld met de natuur. In 1996 heb ik MadreSelva opgericht, een ecologische organisatie. Bedrijven 'kopen' NGO's, ze worden betaald om geen radicale standpunten in te nemen. Er zijn organisaties nodig die willen spreken in naam van de mensen die bang zijn. Men staat wantrouwig tegenover alles wat met politieke partijen te maken heeft. Tijdens de burgeroorlog werden mensen vermoord omdat ze politieke actie ondernamen. Decennia van onderdrukking creëren veel angst.»

Veto: *Hoe is de politieke situatie momenteel?*

Magalí Rei Rosa: «Er is net een nieuwe regering onder Alvaro Colom (*centrumlinkse president, red.*). Hij verklaarde dat hij zal regeren voor de mensen die voor hem gestemd hebben, voornamelijk inheemse volkeren. De nieuwe milieuminister is een vriend en voor hem durf ik mijn hand in het vuur steken. Hij is een ethische milieudeskundige en beseft dat het op lange termijn beter is om te investeren in ecotoerisme en hydraulische projecten. Dat stemt me hoopvol.»

Veto: *Hoe kan deze situatie opgelost worden?*

Rei Rosa: «Er is geen oplossing voor de gevolgen van mijnbouw, het is onomkeerbare massive destruction. De inheemse bevolking zou zelf moeten beslissen of ze mijnbouw wil op haar grondgebied. Voor hen is de grond heilig en wonen de goden in de bergen. Ze kunnen een fenomeen als mijnbouwexploitatie moeilijk vatten. Misschien is het *wishful thinking*, maar ik hoop dat men zal stoppen met het uitdelen van licenties en door de herziening van de wetten. Het beleid kan nog zo goed zijn, als de uitvoering niet correct gebeurt, verandert er niets. Dit is een probleem in bijna alle ontwikkelingslanden.»

Veto: *Milieuproblemen los je niet op door zomaar wat geld te storten. Wat kunnen wij in België doen?*

Rei Rosa: «Ik denk dat men in Europa niet altijd beseft wat men elders in de wereld veroorzaakt. Milieuproblemen gaan iedereen aan want we zullen er allemaal door getroffen worden. Mensen denken dat ze niets kunnen doen, maar dat is *bullshit*. Het zou zo'n verschil maken als iedereen zijn levensstijl wat aanpast en minder verspilt. We zijn onze maatschappij aan het vergooien door als gekken te consumeren. Alles moet steeds sneller en de natuur krijgt geen tijd meer om te herstellen. Ook hier kunnen mensen een deel van de oplossing worden in plaats van het probleem.»

Magalí en Catapa zijn deelnemers aan het MO Debat: "Grondstoffen en conflict in de 21ste eeuw", woensdag 12 maart in Brussel. Meer weten? www.catapa.be

EEN NIEUWE PRESIDENT VOOR RUSLAND

Na Poetin komt Medvedev

Op zondag 2 maart verkoos Rusland Dmitri Medvedev tot haar nieuwe president. Een verrassing was dat niet, de beschermeling van oud-president Vladimir Poetin werd immers al wekenlang als winnaar beschouwd. Hij won dan ook overtuigend, met 70 % van de stemmen.

Maartje Swillen

De Raad van Europa stuurde ook dit jaar waarnemers naar Rusland. Hoewel de uitslag volgens de Raad de wil van het volk weerspiegelt, worden ook deze verkiezingen als oneerlijk beschouwd, omdat oppositiepartijen te weinig gehoor zouden hebben gekregen in de media. Het is niet altijd eenvoudig te begrijpen waarom een land dat — in onze media althans — doorgaans veeleer negatief afgebeeld wordt, niet radicaal voor verandering kiest.

Veto: Wat zou de oorzaak daarvan kunnen zijn?
Idesbald Goddeeris: (docent Russische geschiedenis en Russische hedendaagse maatschappij) «Kiezen voor verandering is in Rusland hetzelfde als kiezen voor chaos. Waarom zouden ze iemand kiezen als Kasparov, waarmee niemand weet waar ze aan toe zijn? Medvedevs bedoeling is duidelijk: de sociaal-economische vooruitgang verderzetten.»

PROFITEREN

«Belangrijk om te benadrukken is dat Rusland niet altijd een sterke leider nodig heeft. Dat beweren impliceert dat het land anders is. Er is dan wel een kortere democratische traditie, maar die heeft er niet voor gezorgd dat Medvedev verkozen is. Russen kiezen net als alle andere mensen voor hun portefeuille. Daarnaast heeft Poetin Rusland opnieuw op de kaart gezet. Ook dat is belangrijk, nationale trots.»

Veto: Even voor alle duidelijkheid: Medvedev heeft zijn overwinning aan Poetin te danken?

Goddeeris: «Absoluut.»

Veto: Komt de nieuwe president ook uit de KGB?

Goddeeris: «Nee. Medvedev is nog jong, van 1965. Hij heeft er dus niet al een hele sovjetcarrière opzitten, maar komt uit het academische en economische milieu, hij is een van die mensen die na 1991 snel rijk is geworden, onder andere als directeur van Gazprom (het grootste aardgasbedrijf ter wereld, red.). Poetin en Medvedev hebben elkaar ook pas leren ken-

nen na de val van de Sovjetunie.»

Veto: Zal er de komende jaren iets veranderen in Rusland?

Goddeeris: «Alleen als de brandstofprijzen kelderen, bijvoorbeeld en Rusland in een economische crisis terechtkomt, zal Medvedev zich echt moeten bewijzen. De wereldconjunctuur is immers de grootste verantwoordelijke voor het succes van Poetin. Zolang daar niets verandert kan Rusland daar mee van profiteren.»

verandering die de EU en de VS zeker gaan verwelkomen. Wat het buitenlands beleid betreft kan er dus wel een ander veranderen, maar dat blijft vooralsnog onduidelijk.»

Wat denken Russische studenten in Leuven zelf over hun nieuwe president? Ksenia Solovykh woont al vier jaar in België, maar wil ook ver van huis op de hoogte blijven van de ontwikkelingen in haar land.

Veto: Ben je zelf gaan stemmen?

Ksenia Solovykh: «Nee, maar als ik Rusland

de kiezers te behouden, gewoon het beleid van Poetin verderzetten en ervoor zorgen dat hij in het Kremlin een team heeft waarop hij kan vertrouwen. Ik denk dat Rusland nu geregeerd kan worden door twee leiders die elkaar vertrouwen. Ook belangrijk is dat hij mijn land terug op de politieke kaart heeft gezet. Alleen het regionale niveau — bijvoorbeeld het Kaukasusgebied waar ik vandaan kom — mag meer welvaart kennen.»

Veto: Wat vind je ervan dat er vaak nogal sceptisch

(persfoto)

Veto: Wat gaat er veranderen aan het buitenlands beleid?

Lien Verpoest: (docente bijzondere vraagstukken van de Russische geschiedenis) «Dat is voorlopig koffiedik kijken, zeker tot na de eedaflegging in mei. Medvedev heeft wel de reputatie zachtaardiger te zijn dan Poetin, een

woonde zou ik wel gaan, omdat dat een manier is om je vertrouwen in Poetin en de regering te tonen.»

Veto: Wat vind je van Medvedev?

Ksenia: «Dat is een erg moeilijke vraag, er zijn zoveel verschillende meningen in de media. Volgens mij moet Medvedev, om de steun van

gedaan wordt over de Russische verkiezingen?

Ksenia: «Ik stel mij vragen bij de mening van waarnemers die de verkiezingen als oneerlijk bestempelen. Tenslotte werken ze ook maar met westerse ideeën over democratie, die evengoed niet kunnen kloppen. Russen zijn tevreden met wat ze hebben.»

AANSLAGEN IN AMERIKA EEN INSIDE JOB?

“Ik had het beter niet geweten”

In de Alma vind je tegenwoordig flyers die mensen willen doen nadenken over de ware toedracht van de aanslagen op elf september 2001. De man die daar achter zit, ontdekten wij, is Mark Dermul.

Jelle Dehaen & Bo Vanluchene

Mark Dermul: «Mijn website 911belgium.be is opgevat als een alternatieve nieuwssite, met als doel een bewustzijn te creëren bij mensen die nog niet weten dat het officiële rapport over 9/11 niet klopt. Die versie, met negentien islamitische kapers die de VS volledig verrast hadden, valt makkelijk onderuit te halen met krantenknipsels, getuigenverslagen en live nieuwsverslagen van de dag zelf.»

«In het officiële rapport wordt bijvoorbeeld met geen woord gerept over WTC 7, de derde toren die instortte op elf september. Brandweelrui en experts beweren dat alles wijst op een controlled demolition en zoiets vraagt twee weken voorbereiding. Toevallig bevond het office of emergency van de burgemeester van New York zich in dat gebouw —

(persfoto)

men vermoedt dat die kamer dus dienst deed als controlekamer en dat het bewijsmateriaal daarvan vernield moest worden. In de loop

van de geschiedenis waren trouwens nog nooit eerder wolkenkrabbers door een brand ingestort.»

Veto: Op uw website suggereert u dat de Amerikaanse overheid er achter zit.

Dermul: «Je moet je afvragen wie er beter van geworden is. Niet de terroristen — die worden platgebombardeerd. Het Witte Huis heeft echter door die aanslagen zijn geopolitieke strategie kunnen uitvoeren. Als je een kaart van alle permanente Amerikaanse basissen in Afghanistan neemt en die vergelijkt met een kaart van de pijpleidingen die ze wilden bouwen, is het niet moeilijk conclusies te trekken.»

KENNEDY

Veto: Is dat niet allemaal bijzonder cynisch?

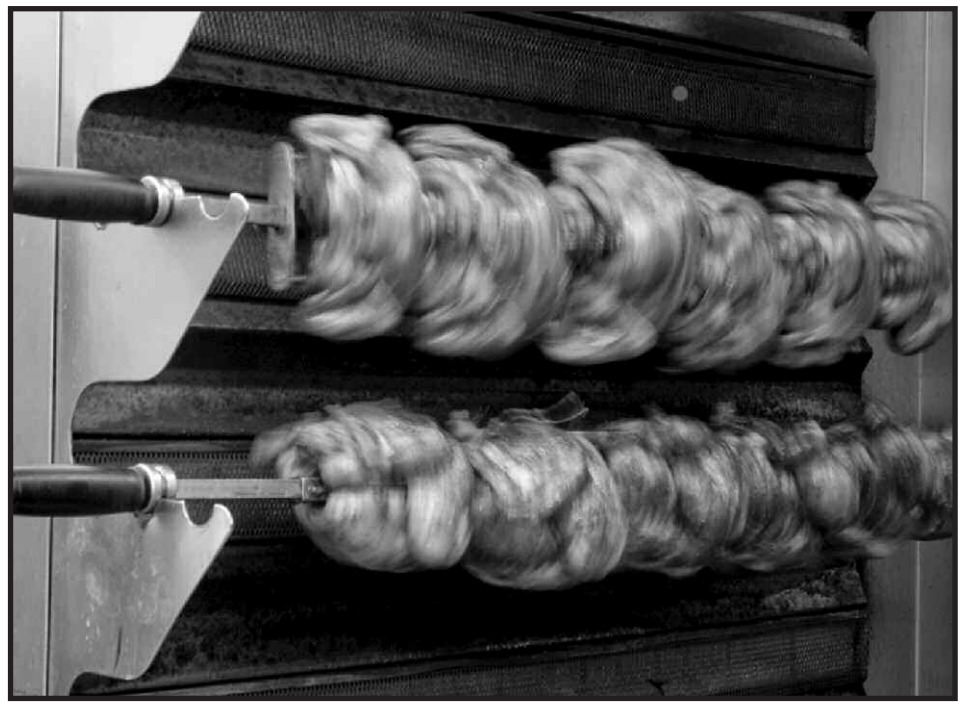
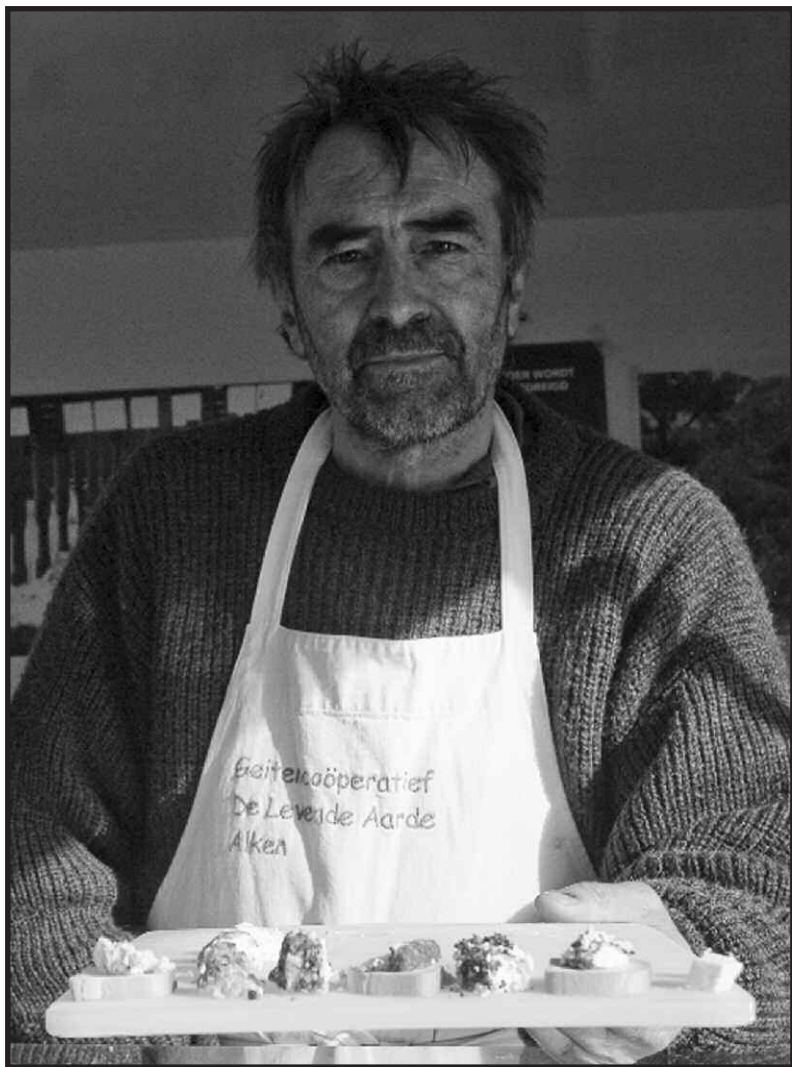
Dermul: «De Amerikaanse geschiedenis bukt nochtans van dergelijke zaken. Zo is het intussen bewezen dat Pearl Harbor ook was uitgelokt. Voorheen was het Amerikaanse volk immers weigerachtig tegenover deelname aan de ‘Europese oorlog’.»

«Ook de documenten over Operation

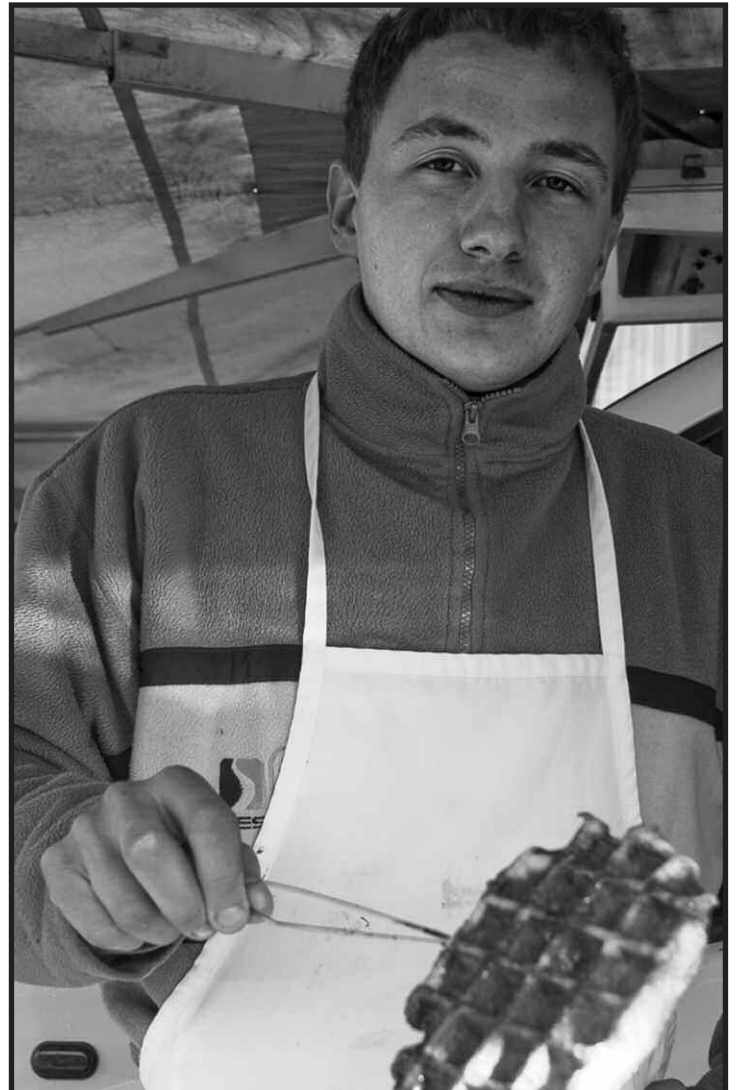
Northwoods, die in 2001 zijn vrijgegeven, tonen aan waar de Amerikaanse overheid toe in staat is. Ze hadden plannen om aanvallen van Cuba te simuleren zodat ze Cuba konden binnenvallen. Kennedy zelf stak daar echter een stokje voor — het is wellicht een van de redenen waarom hij later vermoord werd.»

«Soms vraag ik me af of ik het niet beter niet had geweten, want eens je weet dat 9/11 een mythe is, wil je anderen daarvan overtuigen. Ik heb een boek uitgebracht, in eigen beheer, omdat internet niet voor iedereen toegankelijk is. Bij twaalf uitgeverijen ben ik gaan aankloppen. Drie daarvan toonden interesse, maar plots haakten ook zij af. Het was te controversieel.»

«Zelf ben ik op de zwarte lijst gezet. De NSA (National Security Agency van de US, red.) weet dat ik dat boek geschreven heb — ik ben een domestic terrorist. Dat heb ik gemerkt toen ik naar Londen ging. Telkens als ik heen of terug reisde, werd ik uit de massa gepikt om mijn bagage volledig te laten onderzoeken. Als dat drie keer gebeurt, weet je het wel — de vierde keer kan je er alleen nog om lachen. Ik ben geen terrorist.»

“De markt”
door
Christine
Laureys

STEEDS MEER STUDENTEN ZOEKEN PROFESSIONELE BIJSTAND

“Psychologische problemen zijn niet langer taboe”

Steeds meer studenten zoeken professionele hulp om hun psychologische problemen op te lossen. Bijna 1 op 30 studenten kwam tijdens het voorbije academiejaar aan de deur van het psychotherapeutisch centrum aankloppen, maar daar moesten ze 2 tot 3 maanden wachten voordat in therapie konden gaan. “Wachlijsten zijn een probleem in de hele sector,” aldus het nieuwe diensthoofd Marleen Gheldof.

An Moerenhout & Lisa Develtere

Het psychotherapeutisch centrum (PTC) staat open voor alle studenten van de K.U.Leuven, Groep T en het Lemmensinstituut die kampen met psychische of psychologische problemen. De medewerkers van het centrum voorzien eerst een *intakegesprek* met de student om zo een zicht te krijgen op de aard en de omvang van het probleem. Indien het probleem te ernstig is — zoals bij een zware depressie — worden de studenten doorverwezen naar de spoeddienst van een ziekenhuis, maar in het geval van minder acute problemen kunnen de studenten beroep doen op individuele psychotherapieën, psychiatrische begeleiding en

de themagerichte psychotherapeutische groepen van het centrum. De wachttijden voor individuele psychotherapie en een aantal therapiegroepen zoals faalangstraining kunnen echter oplopen tot een aantal maanden. Een deel van de studenten haakt dan ook af na het eerste verkennende gesprek omdat ze niet onmiddellijk geholpen kunnen worden.

WACHTLIJSTEN

De studenten doorverwijzen naar andere Leuvense centra zoals dat voor geestelijke gezondheidszorg zou geen oplossing bieden omdat de wachlijsten een probleem zijn in de hele sector. De vraag van studenten naar professionele hulp bij psychologische problemen is dan ook zeer omvangrijk. In het voorbije decennium is de toenemende hulpvraag van studenten verviervoudigd. Tijdens het voorbije academiejaar vonden er 648 nieuwe *intakegesprekken* plaats en 322 behandelingen van het jaar voordien bleven doorlopen. Dat maakt een totaal van duizend studenten op 33.862 universitaire studenten — of ongeveer 1 op 30 studenten — die psychologische bijstand zochten.

Marleen Gheldof — het nieuwe diensthoofd van het centrum — is niet verbaasd

door deze cijfers. “Psychologische problemen zijn niet langer een taboe. Studenten spreken er steeds vaker over waardoor ze ook sneller hun weg vinden naar ons centrum. Het zijn vooral studenten van de faculteiten waar ze vertrouwd zijn met de problemen die naar ons komen. Zo zien we dat meer dan zestig procent van de consulterende studenten afkomstig zijn van de humane wetenschappen en dat binnen de humane wetenschappen de studenten psychologie oververtegenwoordigd zijn. Het kan ook zijn dat deze studenten gevoeliger zijn voor de problematiek natuurlijk.”

Daarnaast werd er ook een duidelijk onderscheid waargenomen tussen het aantal mannelijke en vrouwelijke studenten. Bijna 70 procent van de consulterende studenten waren vrouwelijk versus een 30 procent mannelijke studenten met psychologische problemen.

STRESSTRAININGEN

De vraag naar psychologische bijstand onder studenten is groot, zoveel is duidelijk. Maar waarom zijn er dan nog steeds zo'n lange wachtrijen? Het centrum is een van de sociale voorzieningen van de universiteit

waardoor beslissingen over het centrum genomen worden op de raad voor studentenvoorzieningen — ook beslissingen op financieel vlak. “Het centrum vraagt al lang om meer financiële middelen, dat weet iedereen,” vertelt Gheldof. De raad voor studentenvoorzieningen is in het verleden echter nooit ingegaan op deze vraag omdat zij ook andere sociale voorzieningen zoals Alma en de huisvestingsdienst van de universiteit in leven moet houden.

Hoewel de raad voor studentenvoorzieningen met een beperkt budget moet werken — ook voor de werking van het psychotherapeutisch centrum — raadde zij het centrum aan om nieuwe initiatieven zoals stresstrainingen op touw te zetten. Het aanbod van het centrum moest met andere woorden uitgebreid worden, maar hun middelen niet. “Het personeel vrees voor de werkdruk,” aldus Gheldof. “Door deze stresstrainingen zullen ze studenten moeten helpen die anders nooit op het centrum terecht waren gekomen, en ze moeten nu al werken met lange wachtrijen.”

Meer informatie op <http://www.kuleuven.be/gezondheid/psycholoog>

PSYCHOLOGEN BROUWEN 'KORSAKOFF'

Eigen bier eerst

Een jaar na de lancering van het bier van LBK komt ook fakbar Pavlov op de proppen met een eigen gerstenat. Een eerdere poging met ondrinkbaar peperbier mislukte, maar het "Korsakoff"-bier lijkt alvast meer succes te kunnen hebben. Veto kreeg alvast een voor-smaakje.

Pieterjan Bonne

Dat ook psychologen niet vies zijn van wat ironie en zelfspot blijkt uit de naam van hun nieuwe bier: "Korsakoff", tevens een aandoening als gevolg van chronisch alcoholmisbruik. De kleinschalige receptie begon met een lichte verfrissing, maar met een hapje en gratis frisdrank was deze snel overbrugd. De presentatie startte een kwartiertje later met een filmpje (dat ook op *Youtube* te zien is) waarna zowel Tom Douw, de man met het idee, als de brouwer, de man met de kunde, even het woord namen. De formaliteiten werden snel afgehandeld, zodat kon worden overgegaan tot het hoogtepunt van de avond: het proeven zelf. Er werd gretig besteld en de reacties van de genodigden waren hartelijk.

STAART

Door de brouwerij zelf wordt Korsakoff omschreven als "een ongefilterd, kruidig blond bier met een mooie, vaste schuimkraag. De smaakanzet is fris en "hoppig" met een evenwichtige zoet-bittere staart die mooi lang uitloopt". Verder heeft het een alcoholpercentage van 6,5° en is het enkel op fles beschikbaar in 33 centiliter. Als we zelf het gouden vocht aan onze lippen zetten kunnen we enkel beamen dat dit inderdaad een smaakvol bierje is. De wrange smaak gaat goed samen met zijn frisse karakter. Het heeft een niet onaangename afdronk en is toch niet te bitter. Verder drinkt een Korsakoff makkelijker dan een Duvel, maar is hij rijker van smaak dan gewone pils.

Tom Van Daele, beheerder van de fakbar, is blij met het resultaat en bevestigt dat het precies dit was wat ze wilden. Ze zochten een karakterbier en wilden eerst zelfs tot aan de acht graden gaan. Dit plan werd echter van tafel geveegd omdat het een fakbar blijft. Als we informeren of de lancering van een eigen bier een protestzet is tegen de stijgende bierprijzen, horen we dat het idee al een vijftal jaar aan het gisten was. Zelf vinden ze het dan ook jammer dat ze LBK hebben moeten laten voorgaan. Ze zullen het wel anders aanpakken en denken niet aan verkoop buiten de eigen fakbar. Hiermee is het bier wel een antwoord op de aanhoudende kritiek op de zo genoemde "pure commercie" van de fakbars in de Tiensestraat. De Pavlov wil met haar eigen psychologenbier haar functie als ontmoetingsplaats voor psychologen herwaarderen en folklore maakt daarvan ook deel uit.

CADEAUPAKKETTEN

Of het bier echt een succes wordt, valt nog af te wachten. Geïnteresseerden kunnen zich dagelijks melden in de Pavlov waar nog duizend liter Korsakoff op hen staat te wachten. Voor het brouwen betaal je €1,50 plus een waarborg voor het glas. Voor de nu al gewonnen fans zijn er ook speciale 75 cl-cadeaupakketten met nog wat extra's.

GROOT VLAAMS STUDENTEN KAMPIOENSCHAP

Sport op hoog niveau

Afgelopen woensdag vond op het Leuvense Universitaire Sportcentrum de finaledag van het Groot Vlaams Studentenkampioenschap plaats. Studenten van zestien verschillende onderwijsinstellingen bekwamen elkaar in tien verschillende disciplines.

Ken Lamberts

Voor de organisatie kreeg de Vlaamse Studentensportfederatie (VSSF) de hulp van de K.U.Leuven, de KHLeuven en een handvol stagestudenten van beide instellingen. In totaal deden tweeënzestig teams mee aan de finaledag, goed voor een vijfhonderdtal sportievelingen. De organisatoren waren tevreden met de opkomst. Het was nog maar de derde keer dat het VSSF op deze manier werd georganiseerd: het tweede jaar op rij gebruikmakend van de uitstekende accommodatie van het Leuvense Universitair Sportcentrum. "De invoering van het semestersysteem heeft de organisatie niet vergemakkelijkt," zegt Joeri Gijssels van VSSF. "Al de voorrondes moeten binnen een relatief korte tijdsperiode worden afgewerkt. Er is slechts tijd voor competitie van oktober tot november en van februari tot maart. Gelukkig hadden we vandaag de weergoden mee."

HELDEN

Er werd op hoog niveau gesport. De voetbalwedstrijden waren te vergelijken met het niveau dat behaald wordt in matches tussen teams uit de tweede en derde klasse van de nationale voetbalcompetitie, in korfbal deden er zelfs spelers van de nationale ploeg mee. De K.U.Leuven behaalde vier van de veertien titels: zowel in basketbal, handbal en volleybal bij de dames als in volleybal

(foto Kris Vanelderden)

bij de heren hielden onze universitaire helden de titel thuis. De KHLeuven won het voetbal bij de dames.

Na het sportieve evenement vond de prijsuitreiking plaats, waar naast de Vlaamse studentenkampioenen ook de sportiefste universiteitsstudent en hogeschoolstudent in de bloemetjes werden gezet. Die prijzen zijn weggelegd voor studenten die het afgelopen academiejaar op een verdienstelijke manier hun sport met hun studie wisten te combineren. De sportiefste universiteitsstudent werd Hans Van Alphen, die naast zijn master in de Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie aan onze eigenste K.U.Leuven zeer bedreven is in de tienkamp. De sportiefste hogeschoolstudent ging naar Maarten Deleersnyder van de Hogeschool Gent. Hij stu-

deert er een professionele bachelor elektromechanica en combineert die studie met volleybal en beachvolleybal op het hoogste niveau. Zij kregen allebei een prachtig beeld van Fred Bellefroid cadeau — niemand minder dan de maker van de beroemde Kotmadam die de Oude Markt siert. Het grootste sportevenement werd 's avonds afgesloten met een wilde braspartij in De Waaiberg, waar er vijf gratis vaten vloeiden.

Op de twee beste Vlaamse teams in iedere discipline wacht er binnenkort een nationale finale in Louvain-La-Neuve. Zij nemen het op tegen de beste teams uit Wallonië en dingen naar de Belgische universitaire titel.

De Vlaamse Studentenkampioenen

Basketbal Dames

K.U.Leuven - Hogeschool Gent 45-43

Basketbal Heren

Hogeschool Antwerpen - UGent 64-62

Volleybal Dames

K.U.Leuven - UGent 3 - 0

Volleybal Heren

K.U.Leuven - VUB 3-1

Voetbal Dames

K.U.Leuven - KHLeuven 3-3 (5-6)

Voetbal Heren

UGent - Hogeschool Gent 2 - 2 (4 - 3)

Handbal Dames

UGent — K.U.Leuven 18-35

Handbal Heren

UGent — XIOS 19-34

Futsal Dames

UGent — Hogeschool Gent 7-1

Futsal Heren

VUB — WenK 13-3

Waterpolo

Hogeschool Gent — UGent 4-5

Korfbal

U.Antwerpen — K.U.Leuven 12-7

Hockey

K.U.Leuven — U.Antwerpen 0 - 2

Rugby sevens

UGent — Hogeschool Gent 5-10

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Alles leuker met twee

Dat moeten de stemgerechtigde leden van de Universiteit Antwerpen vorige week gedacht hebben toen ze besloten hun stemmen exact gelijkmatig te verdelen onder de twee kandidaat-rectoren. Zowel prof. D. Van Dyck en prof. A. Verschooren kregen 226 achter hun naam. Beide kandidaten kregen nog een extra week de tijd om hun achterban te overtuigen van hun beleidsprogramma. Volgende week valt de beslissing in een derde stemronde. Dan zal duidelijk worden of de UA kiest om zich meer internationaal te ontplooiën, zich meer op de stad te richten en of de universiteit zich onafhankelijker van de associatie zal opstellen.

Roze strings

Als pas benoemde en eerste Ne-

derlandstalige vrouwelijke rechter van het Grondwettelijk Hof schenkt Trees Merx haar archief aan het KADOC, Het Leuvense Documentatie- en Onderzoekscentrum voor Religie, Cultuur en Samenleving. Voor ze de overstap maakte naar het Grondwettelijk Hof was Merx jarenlang Vlaams Parlements-lid, Volksvertegenwoordiger en lokaal mandataris voor CD&V. Volgens KADOC geeft het archief een beeld weer van "een sterk lokaal-regionaal verankerde mandataris met uitgesproken interessegebieden." Het archief is raadpleegbaar na toestemming.

Trioetje met Vandembroucke

Een drukke week voor Vlaams minister Vandembroucke. Op woensdag keurde de plenaire vergadering van het Vlaamse Parlement het nieuwe decreet

inzake de financiering van het hoger onderwijs goed. Met dit — soms omstreden — decreet wil Vandembroucke een 'tweede democratiseringsgolf realiseren. In het uiteindelijke decreet is er rekening gehouden met de opmerkingen dat humane wetenschappen ondervetegenwoordigd en ondergefinancierd zouden worden. Hoewel de Christelijke onderwijsvakbond tevreden is met de aanpassingen, sluiten zij en haar collega's van VSOA nieuwe acties niet uit. "Voorgaande acties hebben toch succes gehad." klinkt het.

Voor zijn overwinning met het nieuwe decreet moest de minister zich eerst verantwoorden voor het parlement over de zaak rond lessen Turks in Gentse lagere scholen. De minister riep de Gentse onderwijsschepen alvast op het matje en zei "verontrust" te zijn door de ontwikkelingen. Hij wilt vooral weten

of het plan de leerlingen effectiever Nederlands kan aanleren en of het niet ten koste gaat van bijvoorbeeld de normale lessen Nederlands in het studieprogramma.

Last but not least, ook voor de studenten was er goed nieuws. De minister en het departement bevestigden vorige week dat studenten die volgend jaar van richting wensen te veranderen, hun studiebeurs kunnen meenemen. In het verleden moest de student dan beroep doen op een jokerbeurs of het een jaar zonder beurs stellen. "Dit past binnen de flexibilisering van het hoger onderwijs, waarbij je als student verschillende vakken kunt opnemen." aldus het kabinet.

(rm)

SCHATTEN VAN DE K.U.LEUVEN (8): KADOC

Een veelzijdige duizendpoot

De gebouwen van de K.U.Leuven herbergen massa's verborgen pareltjes en ongeziene meesterwerken. Tweeweeklijks schotelen we jullie hier een staaltje van voor. Deze week kwamen we terecht in het KADOC.

Sebastiaan Holslag

Doorheen de jaren is het veelzijdige KADOC geëvolueerd van een charmant klooster naar een hypermodern documentatiecentrum én een smeltkroes van waaruit allerhande onderzoeken worden opgestart en samengebracht.

Omdat de tuinen van het Minderbroederklooster erkend waren als een beschermd erfgoed dacht men bij KADOC wellicht "als we er niet op mogen bouwen, dan graven we er gewoon onder". En zie, een heus complex van onderaardse gangen kwam in 1990 tot stand. *Veto* kreeg in het kluwen een zeer gedegen uitleg van de directeur zelf, prof. Dr. Jan de Maeyer.

Tot onze grote verwondering blijkt dat in de wandelgangen niet minder dan 19 km aan archiefmateriaal ligt opgeborgen. Het over-

(foto Bram Vanoirbeek)

schrijft ruimschoots de kaap van 2 miljoen titels, 5000 films, 23000 affiches en ga zo maar door. Deze bewonderenswaardige collectie is

weliswaar het werk geweest van vele ijverige mensen van zeg maar Zimbabwe tot België, van kleinschalige verenigingen tot particulieren en van vrijwilligers tot betaalde werkrachten.

DOCUMENTEREN

Gaandeweg, van 1976 tot nu, nam KADOC zowel de gedaante aan van een loyale patrones als van een vakkundig bewaarder. Men tracht het erfgoed in de best mogelijke materiële omstandigheden te conserveren en te ontsluiten. Dit houdt onder meer in dat rekening wordt gehouden met de zuurtegraad, vochtigheid en temperatuur. En uiteraard heeft men aan de hand van een vlot hanteerbare inventaris kunnen verhinderen dat het vinden van een geschrift van pakweg Jean Luc Dehaene niet wordt herleid tot het zoeken naar een speld in een hooiberg — hoe vreemd dit ook mag klinken. Reeds van meet af aan is men bij KADOC vooruitstrevend geweest om dit alles voor het grote publiek toegankelijk te maken via geautomatiseerde verwerkingssystemen en databanken. Toegegeven, het is misschien niet zo indrukwekkend als het fysiek kunnen aanschouwen van zeld-

zame familiechronieken — die eer is echter voornamelijk voorbehouden aan bijvoorbeeld medewerkers van *Veto*. Toch behoeft het allerminst aanbeveling om hiervoor eens naar de website van KADOC te surfen.

ONDERZOEK

Mogelijks hebben we bij u momenteel de indruk gewekt dat KADOC in de eerste plaats een documentatiecentrum is; het is evenzeer een onderzoekscentrum. Deze opvatting wordt ons niet in het minst op het hart gedrukt aan de hand van een rijke opsomming van onderzoeken — gaande van 'de hegemonie' van vrouwelijke religieuzen tot de invloed van de Kerk als bouwmeester in Timboektoe.

Dat het tot nog toe omschreven overzicht allesbehalve de troeven van KADOC volledig uitspeelt, kan bijvoorbeeld nog worden bewezen met een bijkomende opslagruimte waarover KADOC sinds 2005 beschikt in Heverlee. Hierdoor is de totale afstand aan 'boekenrekken' ongeveer gelijk komen te staan met een retourtje Leuven — Brussel.

DE XII WERKEN VAN VETO (9): EEN DAG IN EEN ROLSTOEL

Rollende zittijd

Vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: het zijn de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis zullen schrijven. Voor het negende werk gingen we de uitdaging aan om ons gedurende een dag met een rolstoel te verplaatsen. Een verslag van een zittend leven.

Eric Laureys

De zoektocht naar een rolstoel gaat verrassend vlot. Bij de CM (*Christelijke Mutualiteit, red.*) verschaffen ze snel en zonder vragen het rollende materieel dat we nodig hebben. De vorige avond verkondigden wij vol trots om voor *Veto* en vaderland de helft van ons benenpaar te laten plaasteren. Enkel zo zal ons rolstoelavontuur de wereld nieuwe en realistische inzichten bijbrengen. Omdat wij van een nog oudere stempel zijn dan Louis Tobback, proberen we woord te houden. In Gasthuisberg dalen we af naar de blitse kelders van de spoeddienst. "Of we onze benen kunnen laten plaasteren, gratis dan nog wel, en ge zijt niet eens gewond? Bespreek dat maar met de professor." is het antwoord van een achterdochtige verpleegster.

KIKVORSPERSPECTIEF

Het blijkt moeilijk. "Het is een leuk project. Ik vind het pedagogisch wel, maar medisch niet verantwoord." aldus het korte professorale antwoord. Jammer, maar niet getreurd. We hijsen onze rolstoel op de bus, spreken onze kennis van voetverbanden aan en wagen ons met één ingepakte voet aan een eerste toertje door de stad. Het idyllische Leuven blijkt al gauw minder toegankelijk voor zij die de wereld vanuit kikvorsperspectief meemaken. Om de haverklap versperren meerdere fietsen de stoep, en waar de fietsen wel netjes gestald zijn, openbaart de stoep zich aan onze wielen in al zijn vergane glorie. Oneffenheden, putten en trottoirs zo smal dat zelfs corpulente medemensen er maar half op kunnen staan, zijn eerder regel dan uitzondering. Dan maar de straat op met ons karretje. Onze snelheid verhoogt er aanzienlijk door, onze onveiligheid komt rechtvaardig in het ge-

drang. Daar waar het Leuvense schepencollege middeleeuws aandoende kasseien liet plaatsen, stopt echter onze mobiliteit. Vriendelijke helpende handen brengen ons gelukkig naar onze bestemming: de Alma. Een rolstoelvriendelijk oord als geen ander. Onze frietjes belanden rechtstreeks op onze schoot en een werknemer maakt tijd vrij om samen met ons een gezellig tafeltje uit te zoeken.

De toegankelijkheid van de universiteit voor mindervaliden is prijzenswaardig. Elk door ons bezocht gebouw is voorzien op rollende stoelen. De eerste keer vraagt het wat zoekwerk om het hellend vlak te vinden, de

vallen niet uit onze rol en vragen een voorbijganger om voor ons belletje trek te doen. Dan de eeuwige deurdrempel. Op eigen kracht is die onoverwinbaar. Met hulp van een paar getrainde biceps klaren we de klus. De biceps zijn — hoewel indrukwekkend — onvoldoende uitgerust om ons ook de trap op te dragen. Misschien zit onze meer dan voldoende uitgeruste buik daar voor iets tussen.

Een pintje drinken op café? Niets is wat het lijkt. Hoe gezelliger de kroeg, hoe smaller de ingang en des te hoger de drempel. Als we dan toch binnengeraken is het moeilijk om van onder de tafel deel te nemen aan het ge-

noeg om zwalpende rolstoelgebruikers ter hulp te snellen? Applaus op alle banken, want ja dat is hij. Wanneer wij een gefaket 'ik-kan-niet-meer-stoppen-op-een-helling' manoeuvre inzetten, worden wij ogenblikkelijk een magneet voor filantropen in wording. Drie

"Pedagogisch wel,
medisch niet
verantwoord"

(foto Bram Vanoirbeek)

lift en daarna de juiste ingang van de aula. Voor habitués is dit dagelijkse kost.

BICEPS

De toegankelijkheid van de K.U.Leuven staat in schril contrast met de rolstoelovriendelijkheid van koten en cafeetjes. De problemen beginnen al bij de kotbel. Die lijkt wel bijna op de eerste verdieping te hangen. We

spreek. We houden ons zoet met het bestuderen van oude en nog oudere kauwgom. Het STUK café is een uitzondering op de regel en wel vlot toegankelijk via een heuse rolstoellift.

APPLAUS

Een vraag die wij ons van tevoren stellen: Is de Leuvense student hulpvaardig ge-

studentes zijn zelfs bereid om een niet onaanzienlijke omweg te maken om ons thuis te brengen. Wanneer wij later vast komen te zitten onder een stelling, zetten Italiaanse erasmushanden ons weer op het juiste spoor.

De mindere kanten van het zittend bestaan zijn legio, maar evenzo zijn de positieve kanten. Elke vraag naar hulp werd ingewilligd, en geen negatieve reactie opgemerkt. Tenminste niet vooraleer we bekend maakten niet echt mindervalide te zijn. Bij het passeren van de PDS in volle sluitingstijd botsen we meermaals op naar huis stromende studenten. De 'oei sorry's' zijn niet van de lucht. We vragen ons enkel af of mensen die op beide benen door de wereld gaan ook dezelfde excuses mogen verwachten als men ze omverloopt. Wij hopen het.

PASEN

De leerrijke ervaring hangt ons na één dag grondig de keel uit. Jezelf voortrollen is geen sinecure. Als wij op één dag geen hectoliter zweet produceerden, dan weten we het ook niet meer. Wie al ervaren heeft dat zweet meestal kruipt waar het niet gaan kan, is deelachtig aan deze beleving.

De volgende ochtend duwen we de lege rolkar terug naar onze logistieke sponsor. Ondanks muts en kap worden we meestal nagevoelen als een opgestane lamme. Wij laten die mensen in de waan, het is tenslotte bijna Pasen.

ESCAPE FROM ALMATRAZ: BURGIES IN DEN BAK

"Spline, spline spline"

Drijfnat zijn we niet, maar de lichte druppels regen dikken toch aan wanneer we eindelijk aankomen bij de letters 'revue', die in Hollywood-stijl opgesteld zijn aan een voortuintje van zaal 'de Heliand'. We kijken dan al uit naar het zachte comfort van de zaal binnenin, want we zijn uitgeput van de lange uittocht naar Heverlee.

Nele Bruynooghe &
Ruben Bruynooghe

De enorme flatscreentelevisie die aan de kassa hangt toont de geldigheid van onze net verkregen pasjes. Misschien is die maatregel ietsje bombastisch, maar het geeft wel blijk van de moeite die de 'burgies' zich niet hebben bespaard om het publiek te geven waar ze voor komen.

Dat het moeite heeft gekost kunnen we opmaken uit het programmaboekje dat we wat doorbladeren in afwachting van de voorstelling. Met een bijna pijnlijke precisie krijgen we een overdosis cijfermateriaal voorgeschoteld — dat het script precies 10279 woorden bevat, willen we dan ook simpelweg aannemen.

TROUBADOUR

Als het stuk begint merken we al snel dat VTK voor de 52ste editie van zijn *revue* de nadruk heeft gelegd op het muzikale aspect. Een troubadourachtig type trekt het stuk op gang — de luit ruilde hij al wel voor een gitaar — en voor de gelegenheid werd er zelfs een *liveband* opgetrommeld om muzikale ondersteuning te bieden. Bij momenten krijgen we zelfs een stevige portie dans voorgeschoteld. Bijzonder genoeg zien we daarin bijna alleen vrouwen, wat ons even doet afvragen hoe lang het nog zal duren vooraleer het mannenbastion van de ingenieurs overspoeld wordt door vrouwelijke genieën.

Van een musical spreken is misschien veel gezegd, maar de acteurs zin-

(persfoto)

gen toch behoorlijk wat af. Het hele stuk *Escape from Almatraz* staat bol van de satire en verwijzingen: in één moeite wordt er korte metten gemaakt met proffen, Groep T, Alma vzw, de stadspolitie, belspelletjes en daarbovenop het huidige politieke landschap. In het script merken we ook enkele knipogen naar filmklassiekers zoals bijvoorbeeld *The Godfather* en *Escape from Alcatraz*. En lijkt die verrassende wending aan het eind van het verhaal niet verdacht veel op de complexe intriges van *Wild Things*?

Valt er dan niets negatiefs te vertellen, zou je kunnen denken? Het antwoord erop is vrij simpel: "neen". Je hebt iets gemist en je hoort het je te beklagen. De normale technische probleempjes vind je in dit technutenbastion niet terug, en van amateurs kan je onmogelijk verwachten een zo mogelijk nog betere acteerprestatie neer te zetten zonder er dik voor betaald te worden. Wat wel opviel was dat het publiek erbij zat alsof het net de ronde

van Frankrijk had gereden, en bij nader inzien is die vergelijking nog niet zo erg uit de lucht gegrepen, als we denken aan de lange afstand die we bij de terugweg mochten afleggen.

TREKPAARD

We zijn blij dat we ondanks een ondermaatse voorkennis van proffen en andere ingenieursgerelateerde onderwerpen toch nog goed kunnen lachen en het plot volgen, maar het doet ons wel afvragen wat het moet zijn om een 'burgie' te zijn, en in min of meerdere mate, te weten wat nu in hemelsnaam een *splinefunctie* mag wezen. Toch denken we ook te kunnen leven zonder uitvoerige kennis van polynomen, *mathlab* of trekpaardliefhebberende professoren.

NIEUWE VOORSTELLING CAMPUSTONEEL

Een entertainend avondje uit

In de lente leggen alle vogels een ei en springen alle acteurs op de planken, zo ook de medewerkers van CampusToneel. Vorig jaar bracht dit theatergezelschap, bestaande uit zowel personeelsleden als studenten van de K.U.Leuven, nog een modern stuk getiteld *Wakker!*. Dit jaar duikt het echter terug naar de klassiekers met *De knecht van twee meesters*.

Pieterjan Bonne

De nieuwe voorstelling van CampusToneel is een achttiende-eeuwse Italiaanse komedie en een typisch voorbeeld van zijn genre. *De knecht van twee meesters* berust immers volledig op misverstanden en op bedrog en zonde (vraatzucht, gierigheid, lust). In de personages herkennen we wel nog de invloed van de *Commedia dell'arte-traditie* die Goldoni met zijn stukken verlaat. Het succes van een dergelijke komedie ligt dan ook volledig bij het enthousiasme van de spelers en hoe het geheel op scène gezet is.

Het theater van dienst is een kapel waarin een sober, maar functioneel decor is geplaatst. Op het voorplatform staan slechts een tafel en twee stoelen. Eén van

de problemen met dit soort komedie is dat je de personages gescheiden ruimtes moet toekennen, maar dit is op een scène erg moeilijk. CampusToneel heeft hiervoor met hun schaduwdoeken een mooie oplossing bedacht. De gewone belichting is erg warm en draagt samen met de muzische intermezzo's van de 'zigeunervrouwen' bij aan de zuiderse sfeer. Hier komt huisregisseur Jan De Vuyst dan ook lof toe. Een laatste technisch aspect het vermelden waard zijn de kunstige projecties van de voedselphantasieën van Truffaldina (het hoofdpersonage), die door de Zuid-Afrikaanse animatiefilmkunstenaar Wendy Morris verzorgd werden.

VURIG SAMENSPEL

Als we naar de acteerprestaties kijken, krijgen we een algemeen positief beeld. Karakters werden zorgvuldig uitvergroot zonder storend te overdrijven. Hoofdrolspeelster Nele zette zelf een erg sterke prestatie neer. Toch ligt de grootste verdienste van het gezelschap hierin dat het acteren resulteert in een vurig samenspel waaruit met momenten de vonken overspatten tot in het publiek. Net dit zorgt ervoor dat de komedie overkomt én slaagt. Enkele scènes zullen de toeschou-

wers vast en zeker bijblijven en ook nog thuis voor een lach zorgen.

Alles samen moet gezegd worden dat dit niet het toneel is om bij na te denken. Dit soort theater is er echt om mensen te amuseren. Dit kan enkel aangemoedigd worden. Hedendaagse theatermakers grijpen soms naar de verste middelen om kunst te brengen, maar toneel is van oorsprong entertainend. Toneel heeft zijn amuserende functie moeten afleggen tegenover de televisie, maar voorstellingen als deze herinneren je waar populaire programma's als *de Kampioenen*, maar evenzo *Fawlty Towers*, de mosterd halen.

Voorstellingen vinden plaats in de Kapel Zwartzusterscollege, Zwarte Zustersstraat 2 (Leuven) op 11, 13, 15, 18, 20, 21 maart om 20 u stipt (om 19.55 u worden niet afgehaalde kaarten doorverkocht). Het stuk duurt net geen twee uur en kost € 5 voor studenten en € 7 voor niet-studenten. Reserveren is aangeraden en kan met een eenvoudige mailtje naar reservaties@campustoneel.be.

Filmfirmament

El Bano del Papa

Een uur lang hebben wij naar ons scherm gestaard, zoekend naar een goede inleiding bij *El Bano del Papa*. Wij hebben er geen gevonden. Niet omdat het geen goede film is, integendeel, maar wel omdat hij zich nauwelijks laat typeren.

Jelle Dehaen

We volgen Beto (César Troncoso), een smokkelaar die op zijn gammele fiets goederen vanuit Brazilië Uruguay binnensmokkelt in de hoop wat geld bijeen te scharrelen. Deze film draait rond de hoop van enkele arme mensen om een toekomst te bereiken die meer dan waarschijnlijk onbereikbaar is. Hoop is vreemd. Hoop is frivoool, speels. Dat is ook *El Bano del Papa*. Meermaals hebben wij gelachen, niet uitbundig en dijenkletsend, wel subtiel grijnzend. Maar hoop is ook bitter want ondanks de lichte toon die de film aanslaat, zit er toch een angel in.

Beto droomt van een motor, zijn vrouw Carmen (Virginia Méndez) spaart in het geheim om hun dochter een betere toekomst als naaister te kunnen geven terwijl die dochter zelf (Virginia Ruiz) fantaseert over een carrière als omroepster. Wanneer dan ook nog het bezoek van Paus Johannes Paulus II wordt aangekondigd staat het hele dorp in rep en roer. Iedereen ziet dit als een gouden kans. Visioenen van duizenden pelgrims -"40 000!" "Nee, 60 000", "nee 200 000" bieden enkele dorpelingen tegen elkaar opdoen de hoop opflakkeren. De ene organiseert een barbecue om aan hongerige pelgrims vlees te verkopen, een andere wil vlaggetjes verpatsen en Beto wil een toilet installeren dat de pelgrims tegen betaling kunnen gebruiken.

Maar ondanks alle vreugde die de personages in hun plannen vinden, rust er een zekere onheilspellendheid over de film. Als kijker weet je dat alles fout zal gaan, is gegaan en zal blijven gaan tot het einde der tijden.

OPRECHT

Maar toch is dit geen bittere film en daar verdienen de regisseurs (César Charlone en Enrique Fernández), die overigens ook het scenario schreven, heel wat krediet voor. Zij hebben niet gekozen voor de gemakkelijke weg van het cynisme maar hebben een film afgeleverd die door zijn ambiguïteit -hoop en ontgoocheling, liefde en verachting voor je familieleden, de troost van het geloof en het uitbuitende karakter ervan- heel waarachtig en oprecht is. Dit is een film die heel natuurlijk aanvoelt; er wordt heel spontaan geacteerd en de soundtrack sluit goed aan bij de beelden waar af en toe pareltjes bij zitten. Is er dan niets slechts aan deze film? Jawel, er zijn zelfs heel wat tekorten. Sommige scènes zijn te lang uitgesponnen, het is niet allemaal even verrassend en van bepaalde personages -de obligatoire slechterik- vragen wij ons nog altijd af hoe ze nu net in de film verzeild zijn geraakt.

"Alles komt wel goed." Fluistert Beto tegen zijn vrouw die tegen hem aanligt. Wij betwijfelen dat ten zeerste. Maar misschien hoeft alles ook niet goed te komen. Fantastische cinema is *El Bano del Papa* niet, maar oprecht en ontroerend is het wel. En misschien is dat al meer dan genoeg.

Steekkaart

Regie: César Charlone, Enrique Fernández
Cast: César Troncoso, Virginia Méndez, Virginia Ruiz
Duur: 90 minuten
Release: 12 Maart 2008
Kort: Hoera, de paus komt!

studio
L E U V E N

AANSTORMEND TALENT (2): CARL VON WINCKELMANN

De schoonheid van de eenvoud

Er wordt wel eens smalend gedaan over Leuven als cultuurstad. “Daar zitten alleen zuipende studenten”, is een cliché dat door menig Antwerpse dikkenek en hippe Gentenaar tot in den treure herhaald wordt. Maar wij weigeren deze stelling voor waar aan te nemen en zullen het bewijzen ook. Elke week duikt *Veto* in de Leuvense visvijver van jonge beloftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. Dit keer gaat al onze aandacht naar de jonge regisseur Carl Von Winckelmann, die er alvast volkomen bescheiden onder blijft: “Aanstormend talent? Dat woord vind ik wel een beetje eng.”

Maud Oeyen

Carl Von Winckelmann (25) studeerde eerder al toneelregie aan het RITS en heeft zich tegenwoordig toegelegd op de beeldende kunsten in Gent. Niet dat hij de regie vaarwel heeft gezegd, want dit jaar regisseert hij voor de tweede maal het Babylontoneel. Voor grootse tragedies is hij echter niet meteen te vinden: “Ik vind het interessant om de kleine, dagelijkse dingen zichtbaar te maken. Ik ben altijd op zoek naar details die mij raken. Ik ben op zoek naar een schoonheid die er ge-

woon al is, in de dingen zoals ze zijn.” Voor een project vroeg hij aan acht mensen om te slapen zoals ze zouden slapen wanneer ze zich ervan bewust waren dat ze werden bekeken. Of hij creëerde een voorstelling met schaduwen door met een lamp langs verschillende kartonnen silhouetten te bewegen. “Er is het leven van alledag, en er zijn die momenten waarop dat begint te wankelen. Dat wankelen is meestal niet verbaal, het zit in gezichten en bewegingen. Ik wil graag een soort open voorstellingen maken, zonder een narratief verloop, maar met gebeurtenissen en momenten. Ik wil het publiek daarmee confronteren, verwondering opwekken, de fantasie stimuleren. Toeneel draait meestal om een uiterlijk conflict, maar ik hou niet zo van toestanden in het genre van: ‘Gij hebt mij bedrogen! Gij hoer!’ Ik ben veel meer gefascineerd door wat er vanbinnen in een mens gebeurt.”

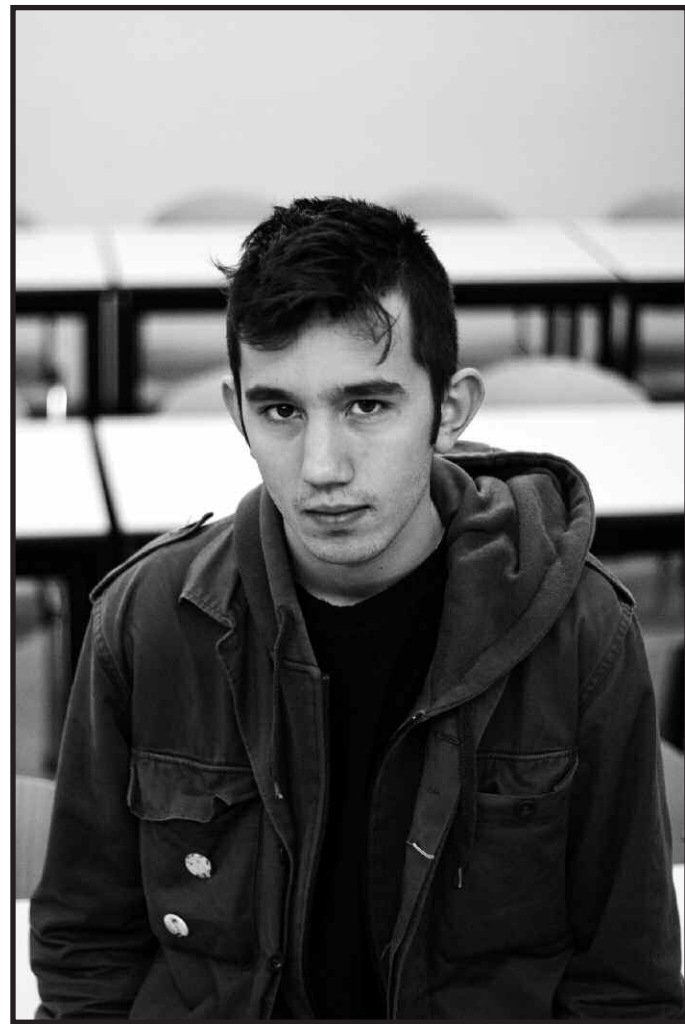
AUTHENTICITEIT

Dat laat natuurlijk wel weinig ruimte voor bestaande theaterstukken. “Ik heb niks tegen repertoirestukken, maar er moeten wel genoeg raakvlakken zijn tussen het stuk en datgene wat ik wil vertellen. Ik wil mij persoonlijk engageren tegenover wat ik doe. Voor mij is de authenticiteit en de energie die je steekt in wat je maakt be-

langrijker dan het resultaat. Thomas Hirschhorn heeft ooit een werk gemaakt met de slogan ‘Kwaliteit: nee; Energie: ja’, daar kan ik mij nog wel in vinden.”

Of het eigenlijk voldoening geeft om nu als aanstormend talent bestemd te worden? “Tja, het is natuurlijk wel fijn om te weten dat ik, naast vele mislukkingen, ook dingen heb gemaakt die mensen raken. Maar het belangrijkste is nog altijd dat je gewoon maakt wat je wil maken. Dat je ergens voor durft te gaan en dat je durft te falen. Het is jammer dat veel mensen zo’n afwachtende houding aannemen, terwijl het toch weinig zin heeft om te blijven piekeren. Het is al te gemakkelijk om stil te blijven staan uit angst om verkeerd te doen. Men moet proberen voor zichzelf uit te maken wat men wil, en dan ook in actie komen. Dat is volgens mij de enige manier om ook echt gelukkig te zijn.”

Babylontoneel speelt “Maak uw keuze/Faites votre choix” van 17 tot en met 21 maart in het Reynaert Theater Malpertuis. Reserveren kan op www.babylontoneel.be.

(foto Christoph Meeussen)

MUZIEKTHEATER ROADMOVIE

“Het leven is kut”

Indringend, uitzinnig, vertederend. Roadmovie is Braakland/ZheBilding (BZB) op z’n best.

Simon Horsten

Zoals travestieten zich verhouden tot echte vrouwen, zo is een musical het antoniem van muziektheater. Muziektheater zoals BZB het al jaren brengt, verbluft telkens opnieuw door het publiek te beklijven, aan te spreken. De acteurs en muzikanten van BZB kijken je in de ogen, en voor en na een voorstelling kan je steeds de regisseur, de dramaturg, de producent en de lichtman tegen het lijf lopen. Iedereen die meewerkt aan het kleine Leuvense muziektheatergezelschap gooit zijn hele lijf en leden in de strijd en dat straalt onvermijdelijk af op het eindresultaat. Met *Roadmovie* toont BZB opnieuw ongemaskerd waarom het in staat is. De fel overroepen uitstap naar de vage poëtische musical die *Spoon River* de vorige productie was, is bij deze volledig vergeten.

KUT

Drie spelers brengen *Roadmovie* op de planken: de muzikanten Rudy Trouvé en Gerrit Valckenaers en acteur Kris Cuppens, die anderhalf jaar geleden nog de Toneelschrijfprijs won met zijn eerste monoloog bij BZB, het weergaloze *Lied*. Ditmaal zorgde Adriaan Van Aken voor tekst en regie, maar voor Kris Cuppens is dat hoegenaamd geen reden om zich minder bloot te geven. In *Roadmovie* spreekt hij als een introverte veertiger die zich alles laat welgevallen — tot zijn scheiding toe — en pas tot leven komt wanneer zijn zestienjarige dochter zelf het leven ontdekt, en in het bijzonder wat er mis mee kan gaan. “Het leven is kut,” zegt Cuppens dan ook, “maar dat heb je zelf al wel ontdekt.”

Wanneer de man begint te beseffen dat het niet goed gaat met zijn dochter, probeert hij meer te weten te komen over haar. Wat

denkt ze, wat doet ze, waarom? Hij schaduw haar, volgt haar naar gure bars en blinkende winkels die ze vakkundig berooft. Hij bekijkt zijn dochter van ver en duwt haar mee in de afgrond. Maar hij leeft: eindelijk leeft hij voor iemand, iemand die hem misschien ooit begrijpt. De dochter vlucht weg, het land uit, en de man volgt haar in een wanhopige of euforische poging haar terug te vinden. Vader en dochter zijn steeds op de vlucht, maar wijzen alsmat duidelijker naar elkaar. Iemand kennen, iemand echt leren kennen, daar draait het om. En op die manier jezelf ontdekken.

FABRIEK

Kris Cuppens vertelt met de tragiek van een Steve Buscemi, sober en slechts getooid met rimpels, een jeans en een leren jekker schildert hij een mensenleven. Trouvé en Valckenaers, die met hun apparatuur zowat het hele podium in beslag nemen, spelen ontspannen hun muziek: hard, met een dreunende beat, maar eerlijk. Zowel multi-instrumentalist Valckenaers als gitarist-zanger Rudy Trouvé (die ooit nog bij dEUS begon) geven Cuppens de ademruimte om te kunnen blijven spelen.

Wie *Roadmovie* wil bekijken, doet dat bij voorkeur in BZB’s thuisbasis: de Molens Van Orshoven, een oude fabriek in het hartje van de industriële zone aan de Vaart. De functie van het gebouw valt moeilijk te onderschatten bij dit muziektheater. Het zaaltje waarin gespeeld wordt, is niet meer dan een groot uitgevallen kamer maar biedt de perfecte ruimte om een sterke band te smeden tussen spelers en publiek. Laat je gerust gaan in deze *Roadmovie*.

Deze en volgende week nog in Leuven te zien, telkens van donderdag tot zaterdag. Meer info: www.inbreek.be

ZESTIENDE EDITIE VAN ITHAKA

Amphi-Bios

Reeds voor de zestiende maal slaan LOKO Cultuur en jonge kunstenaars de handen in elkaar om het beeldende kunstfestival *Ithaka* op poten te zetten. Het resultaat is te bewonderen van 12 tot 15 maart in de gebouwen van Land- en Waterbeheer in de Vital Decosterstraat 102.

Lisa Develtere

Het thema van dit jaar, Amphi-Bios, werd net als de vorige jaren geïnspireerd door de locatie. *Amphibios*, Grieks voor amfibie, verwijst naar de levensvorm van amfibieën die zowel op het land als in het water overleven. Deze dubbelzinnigheid leeft ook in de mens die bestaat uit het bewuste en het onbewuste. Kunstenaars spelen hier een bijzondere rol in omdat ze telkens in het bewuste het onbewuste proberen weer te geven. Naast deze eerder filosofische inspiratie wil *Ithaka* ook een milieuaccent geven aan de kunstvierdaagse. Dit echter “zonder, uiteraard, de dienstmaagd te willen zijn van een bepaalde maatschappelijke strekking”, volgens hun website.

GRAS

De kunstliefhebbende student wordt in het imposante gebouw van het ene vertrek naar het andere geleid door een op de vloer aangebrachte strook gras. Dit gras keert in meerdere kunstwerken terug, zoals in de schappen van het knalrode schoenenrek van Sam Vanderveken. Hier kan je je schoenen inruilen voor een paar pantoffels onder het motto: “Zet je schoenen te wandel”. Dezelfde kunstenaar luisterde een van de grotere vertrekken in het gebouw op met een leuke muurschildering van een bebrild hert en een auto op een achtergrond van naar beneden druppelende verf.

In de aanpalende ruimte beeldt Karen Van Der Perre met haar werk *The grassroots*

resistance op puike wijze de overlevingskracht van de natuur uit. Een paar druppeltjes water uit twee zakken en een minimum aan licht zijn voldoende om ervoor te zorgen dat er op een hoop afval toch nog gras kan groeien. In een van de eerste kamers lijkt Tamarara Van San ook enkele hoopjes — weliswaar kleurrijke — rommel neergepoot te hebben. Toen ons bevestigd werd dat het kunstwerk wel degelijk af was, konden we ons alleen maar afvragen of de kunstenaars met opzet het publiek wilde doen denken: “Zelfs ik kan dit beter”.

VETO-ARCHIEF

Bij het bezoeken van *Ithaka* kan je je verder verwachten aan enkele originele video-installaties. Zo mixen Astrid Van Nimwegen en Isa Van Duuren beelden van henzelf in een van de kamers met *live*-beelden van de bezoekers in diezelfde kamer en geeft Kristof De Borle met zijn videoprojectie *To Rewind* de bezoeker de indruk een virtuele wereld tegevoelt te lopen. Hiernaast vind je op *Ithaka* nog heel wat andere schilderijen, installaties, conceptuele kunstwerken en zelfs poëzie. Bovendien worden er enkele randactiviteiten georganiseerd zoals improvisatie, film, theater en een doorlopende projectie van het beste uit het *Veto*-fotoarchief.

Een beeldende kunstfestival organiseren met een — relatief — klein budget en zonder professionele hulp is niet evident, zeker in een stad zonder kunstopleidingen en waar de meeste studenten niet met beeldende kunst bezig zijn. *Ithaka* komt af en toe wat amateuristisch over, maar dat vergeven we hen dus maar al te graag aangezien we dergelijke initiatieven alleen maar willen toejuichen.

Meer info over dit gratis festival vind je op www.ithaka16.be

Kort Cultuur

Japanse Week

Van 11 tot en met 13 maart organiseren de K.U.Leuven (afdeling Japanse studies) en Kansai University in het kader van hun samenwerkingsakkoord een *Japan Week*. Het programma omvat een serie van culturele, academische en educatieve activiteiten rond Japanse cultuur, gaande van klassiek theater tot film. Alle activiteiten zijn toegankelijk voor alle belangstellenden.

Meer info op <http://japanweek.arts.kuleuven.be>

Existenz

Elk jaar organiseren geëngageerde studenten uit de eerste *master* ingenieurswetenschappen-architectuur aan de K.U.-Leuven een projectweek, *existenzmaximum*. Dit jaar is het thema 'underground'. Het gaat om een week vol workshops, lezingen, uitstappen en feest, georganiseerd voor en door studenten, die allemaal doorgaan in de Leuvense binnenstad. *Existenz* gaat door van maandag 10/03 tot donderdag 13/03.

Meer info op <http://existenz.vtk.be>

Ithaka

De zestiende editie van Ithaka is in aantocht! Het jaarlijkse beeldende kunstenfestival, georganiseerd door LOKO Cultuur vindt plaats van 12 tot 15 maart in de gebouwen van Land- en Waterbeheer (Vital Decosterstraat 102). Het thema is voor deze gelegenheid dan ook Amphi-Bios. Het festival wil jonge kunstenaars de kans geven op een unieke locatie hun werk aan een breed publiek te tonen.

Naast de kunstwerken, zijn er ook heel wat randactiviteiten. De veruit interessantste en leukste is de doorlopende tentoonstelling van foto's uit het fotoarchief van *Veto*. Niet vergeten: het is niet omdat het in slechte kwaliteit wordt afgedrukt, dat het ook slecht is!

DESDA is terug

DESDA, biedt een podium aan dichters — literaire dynamiek is geen vies woord. Op zondag 16 maart bieden zij alweer een podium aan een nieuwe generatie poëzie, SLAM en performance. Op het programma staan Stijn Vranken, Marie Meeusen, Fjorton, Vuurvliegen, Verlin en Egon Alix. Zij komen bewijzen dat ze bestaan — en optreden.

DESDA, 16/03 om 20u in de Libertad (bv)

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook op
je radio**

**MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee**

(advertentie)

AFRIKAANSE FILM IN DE KIJKER

Studentenjury gezocht

Het Afrika Filmfestival is dit jaar aan zijn dertiende editie toe. Het zwaartepunt van het festival ligt in Leuven, maar ook andere Vlaams-Brabantse gemeenten staan open voor het werk van Afrikaanse cineasten. Dit jaar breidt het AFF dankzij de vzw Africa Matters zelfs uit naar Gent. Net als vorig jaar zal een *Veto*-jury een eigen prijs uitreiken en daar kan jij deel van uitmaken!

Nathalie Hoes & Robin Broos

Het AFF tracht de Afrikaanse film een duwtje in de rug te geven. Omdat deze films vaak niet bij het grote publiek bekend zijn, vormen dergelijke festivals een belangrijke schakel tussen Afrikaanse filmmakers en de Belgische distributie. Om net de films die nog niet in

het distributienetwerk zijn geraakt eens extra onder de aandacht te brengen, zal *Veto* met een eigen jury een van deze films bekronen met de studentenprijs. Deze is louter symbolisch, maar kan voor de makers een stimulans betekenen en de deur openen naar andere festivals.

Het festival zelf maakt een selectie van een achttal films die in competitie zitten, geconcentreerd op een vijftal dagen — telkens 's avonds in Cinema Zed. Medewerkers en lezers van *Veto* zullen uit dat aanbod een keuze maken. De juryleden zullen geselecteerd worden met een goede verhouding tussen de verschillende faculteiten en hogescholen. Ieder jurylid krijgt voor alle vertoningen in de competitie een duo-ticket en kan via een persoonlijke pas toegang krijgen tot alle andere vertoningen en recepties.

Gezocht: Kandidaat-juryleden

Ben je geïnteresseerd om als *Veto*-lezer in deze jury te zetelen, bekijk dan even onderstaande voorwaarden. Als je jezelf daarin kan terugvinden, krijgen wij graag zo snel mogelijk een mailtje op cultuur@veto.be met een korte motivatie.

- Je bent student in Leuven.
- Je hebt kennis van Frans en Engels.
- Je bent vrij van 11/04 t.e.m. 26/04 (exacte momenten van voorstellingen worden later meegedeeld), op de opening en de uitreiking — telkens 's avonds.
- Naast de vertoningen, ben je ook aanwezig bij de deliberaties van de jury.
- Enthousiasme en engagement zijn een pluspunt.

KULEUGEN

Maandag 10 maart 2008 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 17 — www.kuleugen.be

LOKO organiseert wafelenbak

De Leuvense Overkoepelende Studentenkring (LOKO) zit heden ten dage met een gapend gat in haar budget. We ontmoeten woordvoerder Kristof "befkoning" Claes in de nieuw aangelegde tuin van het complex waarin de studentenkoepel huist. "Ik snap niet waar het fout is gegaan," zegt hij hoofdschuddend, "Mijn reputatie was nu net op z'n hoogtepunt — en door enkele verstrooidheidsfoutjes is die weer helemaal om zeep. Er zit niks anders op dan een wafelenbak te organiseren."

Preses Klaas springt hem bij: "Ik sta nog steeds achter de nieuwe vloer, de fonkelnieuwe tuin, het verse kleurtje van ons hoofdkwartier, de dubbele beglazing, de LOKO-wagen, de LOKO-fietsen, de LOKO-

condooms en onze HT-140 Massagestoel." Toch is de sfeer eerder bedrukt. Claes haalt een stofje uit zijn oog: "Al die studentenkringen moeten nog hun aankoop van LOKO-T-shirts terugbetalen." Frederik François, hoofdredacteur van *The Voice*: "Het geld zit overal, zelfs in Zweden."

Help LOKO zijn 200.000 euro terug te winnen! Ga naar de Wafelenbak in 's Meiersstraat 5, van 10/03/08 tot 10/03/13

"Waar is Ken Lambeets?"

De drugsenquête die vorige week studentenroddelblad *Veto* overeind moest houden, heeft heel wat stof doen opwaaien. Vooral de laatste regel "contacteer ons, en we bezorgen het u binnen één week" zorgde voor veel commotie. De jacht op Ken Lambeets, schrijver van het artikel, is geopend.

Marc Vranckx, Leuvense politiecommissaris, vertelt: "Ken had al een dubieuze relatie met de politie. Burgerlijke ongehoorzaamheid, subversief schrijven, openbare dronkenschap en vandalisme zijn nog zijn lichtere inbreuken. Nu hij zich openlijk als drugsbaron heeft geprofileerd is het hek van de dam. Ken moet en zal gevonden worden!"

Naast Interpol en politie Leuven zijn ook heel andere krachten op zoek naar Ken. Zowel de Russische maffia als de Chinese Triades zijn hevig op zoek naar hem. Uit vertrouwde bron horen we dat Ken onmogelijke concurrentie vormt: een week is immers voor de organisaties onmogelijk.

Tenslotte is ook de gewone gebruiker op zoek naar Ken. De files in Acco tijdens de eerste lesweek vervagen in het niets bij het zien van de honderden studenten die tegenwoordig dagelijks voor de kantoren van *Veto* staan aan te schuiven met hun bestellingen.

Ken zelf is nog altijd voortvluchtig.

Tips? Bel 110

"Diversiteit is een prioriteit, ook op de website"

Iets minder dan een jaar geleden vernieuwde de Leuvense universiteit een deel van haar website, www.kuleuven.be. De homepage, het woordje van de rector en ook minder relevante pagina's werden meteen in een hip, modern kleedje gestoken. Maanden en maandlonen had het de K.U.Leuven gekost, maar het resultaat mocht er zeker zijn.

Ongedurige zielen wachten nu al maanden op de update van de andere pagina's (de Wie is Wie, het organigram, het Vadecum van de Diensten etc.), maar het parallelle bestaan van de oude en de nieuwe layout blijkt niets minder dan een duidelijk statement te zijn. Studentencoördinator en kindervriend Martinus Buekers verklaart: "Kijk, je weet dat wij diversiteit hoog in het vaandel dragen. Het is belangrijk die diversiteit zichtbaar te maken, zodat we positieve signalen geven naar andere bevolkingsgroepen toe. Zo mogen er wat mij betreft zeker meer vrouwen komen studeren in Leuven, ik heb er — pardon, we hebben er nog steeds niet genoeg. Een belangrijk instrument om diversiteit te promoten is dus onze website. Door verschillende layouts naast elkaar te gebruiken, maken we duidelijk aan de potentiële studentinnen dat bij ons verschillende groepen kansen krijgen — toch minstens twee. We bieden eenheid in verscheidenheid aan, en verscheidenheid in eenheid. Samen één worden en toch verschillen van elkaar, dat is toch het mooiste wat er is?"

"Aan de webpagina van Cantuskram beginnen we niet eens."

Op de persconferentie over dit diversiteitinitiatief waren tientallen allochtone journalisten opgedaagd. Vice-rector Karen Maex kwam echter niet opdagen, naar verluidt omdat ze professor Buekers zijn gloriemoment niet wilde afnemen.

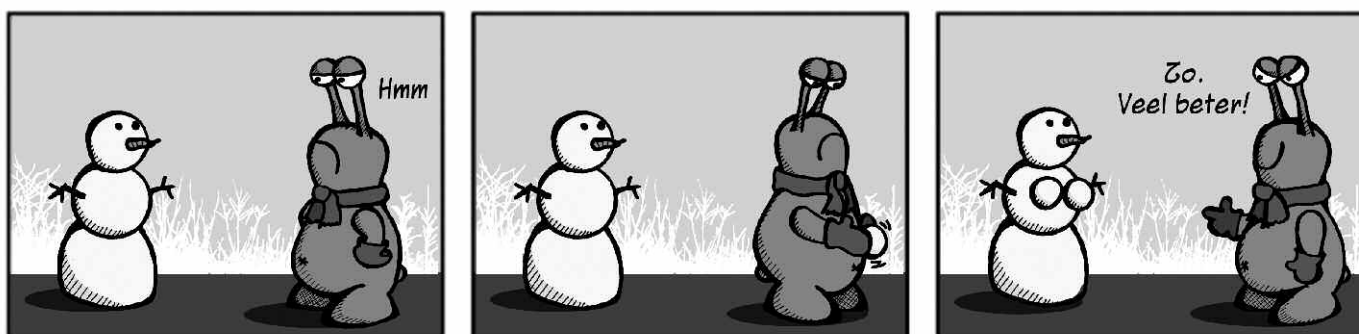
BOODSCHAP AAN JAN DE VRIENDT,

een dreigement, zij het poeslief: neem nog één keer één Veto weg en je ontvangt een kogelbrief

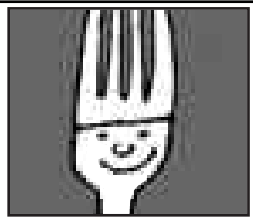
			9				4
4	1			3			
8		7	6		4	2	1
		1			7		2
	6			4			9
2			5			7	
	4	8	3		6	9	7
			4				2
6				1			

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Menu van de week in Alma 1-2-3 10 - 15 maart 2008

A1 = alleen Alma 1 A3 = alleen Alma 3
A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

dinsdag	
Ajuinsoep	0,70
Groene groentesoep	1,80
Kippenburger met erwten en jonge wortelen	2,40
Burrito El Paso	4,65
Cordon bleu met roquefortsaus en bonen	4,30
Spaanse rondsstoofschotel met basmatirijst A2+A3	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,70
Koninginnenhapje A3	3,30
Rumpsteak A1	

woensdag	
Tomatensoep met prei	0,70
Heldere kippensoep	1,80
Witte en zwarte pens met appelmoes A1	2,40
Vegetarische lasagne	3,70
Kalkoenrollade met roze pepersaus, witloof en oventomaat	4,30
Zalmfilet met witte wijn-saus, bladspinazie en gratineerde puree A2+A3	4,65
Koninginnenhapje A1	3,30
Spaghetti bolognaise A2+A3	2,40/2,85
Rumpsteak A2+A3	

donderdag	
Groensoep	0,70
Heldere kippensoep	1,80
Braadworst met bloemkool in room A2+A3	2,40
Chili sin carne, bonensalade en gebakken aardappelen	3,70
Witloofgratin	4,30
Rumpsteak met fonduesaus, broccoli en kroketten A1+A3	4,65
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,70
Spaghetti bolognaise A1	2,40/2,85
Koninginnenhapje A2+A3	3,30

vrijdag	
Beierse erwtensoep	0,70
Tomatenbouillon	1,80
Fishsticks met huisbereide tartaar en sla	2,40
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groenterijst A1+A3	4,30
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, oventomaat en wappertjes	4,65
Rumpsteak A2	

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket bekomen voor slechts 5 euro!
Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

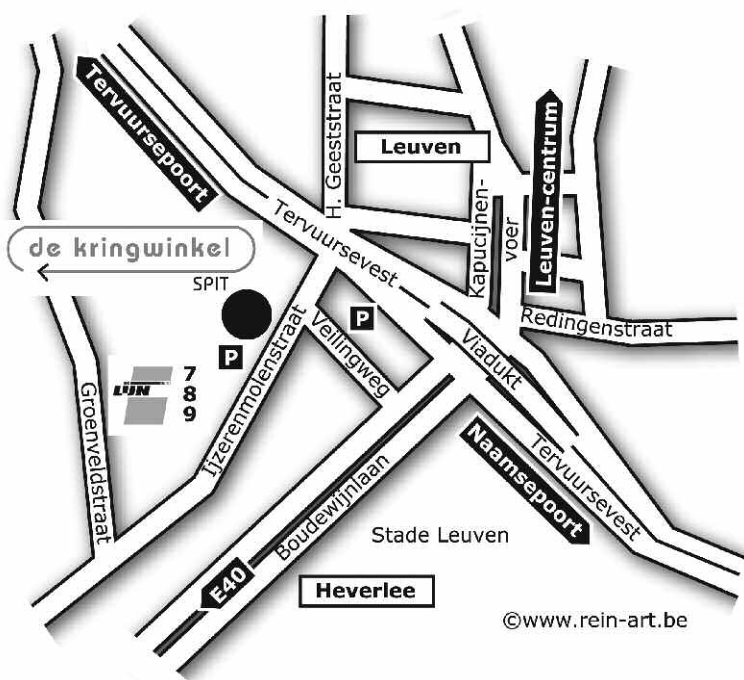
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 **Web:** www.spit.be

(advertentie)

AD FUNDUM!

**Elke dinsdagavond
tussen 8 en 10**

**Studentenradio
op het ritme van
de bierstad**

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Oplossingen

2	3	4	1	6	7	5	9	8
1	9	8	5	4	3	6	2	7
7	6	5	9	8	2	4	3	1
9	8	7	4	3	6	2	1	5
6	5	3	2	1	9	8	7	4
4	2	1	7	5	8	3	6	9
8	1	9	6	2	5	7	4	3
5	4	2	3	7	1	9	8	6
3	7	6	8	9	4	1	5	2

Iedereen welkom!

Iedere vrijdag om 16 uur
redactievergadering
op 's Meiers, 1ste verdiep.

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 17
10 maart 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maarten 'obesitas' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:
An 'blindheid' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:
Lisa 'polydactylie' Develtere, Nathalie 'syndroom van down' Hoes, Ken 'derde tepel' Lambeets, Roel 'ulla webrouck' Moeurs, Bram 'comateus' Vanoirbeek & Alexander 'anorexia' Vrijhof

Medewerkers deze week:
Pieter Jan 'west-vlaming' Bonne, Robin 'stomheid' Broos, Nele 'doofheid' Bruynooghe, Ruben 'o-benen' Bruynooghe, Els 'x-benen' Dehaen, Jelle 'geamputeerde arm' Dehaen, Wim 'geamputeerd been' Driessens, Sebastiaan 'tsjeef' Holslag, Simon 'beenprothese' Horsten, Christine 'milieu-activist' Laureys, Eric 'loko' Laureys, Christoph 'dyslexie' Meeussen, Kristof 'redacteur student' Muylaert, Ward 'steph goossens' Neyrinck, Maud 'paris hiltensyndroom' Oeyen, Ide 'louis vos' Smets, Kris 'jack the ripper' Vanelderden, Wannes 'klaas keirse' Van Herck, Bo 'syndroom van tourette' Vanluchene, Stephanie 'scheel zien' Verbeken & Maartje 'debiel' Swillen

Cartoons:
Negu, Sh3L14C & Pieter Fannes

DTP:
Robin Broos, Maarten Goethals, Christoph Meeussen, An Moerenhout, & Hans VandenAbeelee

Eindredactie:
Tatiana De Wee, Sebastiaan Holslag, Christoph Meeussen, Kristof Muylaert & Roel Moeurs

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, handicaps) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

(advertentie)

INFODAG KHLEUVEN

WOENSDAG 12 MAART VAN 14.00u TOT 16.30u.

Interesse in één van deze professionele bacheloropleidingen?

DEPARTEMENT ECONOMISCH HOGER ONDERWIJS
Bachelor in Bedrijfsmanagement
Bachelor in Business Management - Marketing
Bachelor in Office Management*

**DEPARTEMENT GEZONDHEIDSZORG
EN TECHNOLOGIE**
Bachelor in Biomedische Laboratoriumtechnologie
Bachelor in Chemie
Bachelor in Office Management*
Bachelor in Toegepaste Informatica
Bachelor in Verpleegkunde
Bachelor in Voedings- en Dieetkunde
Bachelor in Vroedkunde

**DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING
CAMPUS HEVERLEE**
Bachelor in Onderwijs, Kleuteronderwijs
Bachelor in Onderwijs, Lager Onderwijs
Bachelor in Onderwijs, Secundair Onderwijs

**DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING
CAMPUS DIEST**
Bachelor in Onderwijs, Kleuteronderwijs
Bachelor in Onderwijs, Lager Onderwijs

DEPARTEMENT SOCIALE SCHOOL HEVERLEE
Bachelor in Sociaal Werk

* De afstudeerrichtingen Bedrijfsvertaler - Tolk en Management Assistant vindt je in Departement Economisch Hoger Onderwijs, afstudeerrichting Medical Management Assistant in Departement Gezondheidszorg en Technologie.

**MEER INFO OP
WWW.KHLEUVEN.BE/INFODAGEN**

**ENNE... INSCHRIJVEN VOOR HET TWEDE SEMESTER VAN
HET HUIDIGE ACADEMIEJAAR IS NOG PERFECT MOGELIJK!**

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

Cultuurkalender

MUZIEK

Vadermoord: Annelies Tanghe en Sam Valkenborgh

Dinsdag 11/03 om 20u30 in STUK Studio, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Interfacultair Songfestival

Woensdag 12/03 om 19u30 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Displaced Sounds

Donderdag 13/03 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Zita Swoon

Donderdag 13/03 om 20u00 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Vadermoord: Spencer the Rover en Eva De Roovere

Donderdag 13/03 om 20u30 in STUK Studio, Naamsestraat 96, www.stuk.be

THEATER

De Lobstershop — Needcompany — Jan Lauwers

Vrijdag 14/03 om 20u00 in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

Alex Agnew — Morimos Solamente

Woensdag 12/03 om 20u00 in Minnepoort, Dirk Boutslaan 62, www.30cc.be

FILM

Gratis: Film@LOKation: Planet Earth

Woensdag 12/03 om 21u30 in het Instituut voor Land- en Waterbeheer, Vital Decosterstraat 102, www.ithaka16.be

VARIA

Existenz: projectweek

Ma-Do 10-13/03, meer informatie <http://existenz.vtk.be>

Japanse Week

Di-do 11-13/03, meer informatie www.japanweek.arts.kuleuven.be

Ithaka: beeldende kunstenfestival

Woe-za 12-15/03 van 12u00 tot 22u00 in het Instituut voor Land- en Waterbeheer, Vital Decosterstraat 102, www.ithaka-16.be

Culturele activiteiten en fuiven kunnen per mail kenbaar gemaakt worden op cultuur@veto.be!

Agenda

BLOEDSERIEUS

Bloedafnames@Universiteitshallen op 10/03 & 11/03

Bloedafnames@Gymnasium op 12/03 & 13/03

Boombal
Bloedserieus@Universiteitshallen op 13/03

Meer informatie:
www.bloedserieus.be

(advertentie)

Je thesis in
"puntgaaf"

Nederlands?

Doe een beroep op een ervaren taaldeskundige.
Bel 0473 428 928.

“WAT DOET DIE ROTHOND HIER?”

Het lijkt een cultureel centrum zoals elk ander in België, hier in Leopoldsburg, en dat is het dan waarschijnlijk ook. We zitten niet zo ver van de Nederlandse grens, maar in het hoofd van Stef Bos is zelfs Zuid-Afrika niet ver weg. Waar hij ook gaat, zijn hoofd zit altijd vast op een drielandpunt tussen Vlaanderen, Nederland en Afrika.

Ruben Bruynooge & Wannes Van Herck

Veto: Uw nieuwste cd heet 2008. Het klinkt wat banaal, maar wat is de filosofie achter uw nieuwste project?

Stef Bos: «Gaan we nu al filosoferen? (lacht) Het is geen album zoals je het normaal zou verwachten: de tijden van de anarchie in de muziekbusiness zijn weer een beetje teruggekeerd. De dictatuur van de platenfirma's heeft zichzelf min of meer opgeheven, wat wel goed is voor de muziek. Je kan én mag als muzikant meer je eigen ding doen. 2008 is eigenlijk een serie, en ze komt niet in de handel. Ze wordt alleen maar vrijgegeven tijdens de tournee, en later misschien op het internet. De liedjes die op de cd staan, zijn de eerste versies van de liedjes, de prenatale fase zoals ik het noem. Het zijn vaak de eerste versies van liedjes die uiteindelijk de mooiste zijn. Vanaf juli vorig jaar ben ik er enorm ingevlogen. Ik ben beginnen schrijven, en zo zijn er 40 nieuwe liedjes ontstaan die ik op deze tour wou spelen. Al gauw kwam het idee om die liedjes aan het publiek aan te bieden en zo ontstond de gedachte om er een serie van te maken. De cd's komen aan een zo laag mogelijke prijs, wat mogelijk is omdat ik alles in eigen beheer regel.»

“Mij maken ze niet meer zot”

Veto: Hoe komt zo'n liedje dan tot stand? Heeft u een bepaald ritueel?

Bos: «Ja, ik brand wierook, en ik laat er twintig Thaise meisjes naakt bijlopen. (lacht) Nee, ik doe niets eigenlijk: ik begin gewoon. Daarbij moet ik constant beelden zien. Zo heb ik altijd een fascinatie voor fotografen gehad omdat ze — zeker in het tijdperk van vóór de digitale camera — een sterk gevoel voor compositie hebben. Zij zien iets, en durven het ook zo te doen. Zonder beelden zou mijn muziek niet kunnen zijn zoals ze nu is. Als ik zing of schrijf, zie ik altijd beelden. Ik moet eerst een idee hebben, en van dat eerste beeld ga ik steeds verder en daarmee kan ik alles samenballen in een liedje. Je hoort bij liedjes teksten meteen wanneer iemand gewoon zinnen naast elkaar heeft gezet. Dat soort rijmelarij ontdek je onmiddellijk. Nog voor er sprake is van muziek moet er namelijk al een hart in een liedje zitten.»

KRENG

«Ik denk trouwens dat het met een foto net zo is: je maakt de foto eigenlijk een fractie voor het moment dat je de knop indrukt. Goede nummers zijn er voor je het weet, de basisideeën toch. De beste dingen komen ook als je niet nadenkt. Als je gaat zitten wachten op je muze, dan is ze een kring, want dan komt ze natuurlijk niet. Het heeft niets met plotse inspiratie te maken: je moet openstaan voor de dingen. Maar om ergens aan te beginnen, moet je een slechte zin durven schrijven.»

«Ik gebruik een beetje de Grotowski-ma-nier. Dat was een Poolse theaterregisseur die zijn acteurs zo lang liet bewegen totdat ze kapot waren en hun emotionele weerstand gebroken was. Daarna liet hij ze spelen, en zo gebeurde er iets fantastisch. Zo moet het soms ook bij het schrijven. Soms moet je gewoon blijven schrijven, schrijven, schrijven, tot je op een bepaald moment niet nadenkt en iets neerpent waarvan je zegt: “Hier heb ik

niet over nagedacht, dus dat zegt iets over mij.” Ik ga dan ook nachten door als ik schrijf, maar ik maak me er nooit zorgen over dat het niet zou lukken.»

Veto: Waarom heeft u in uw huidige theatertour alles weer over een andere boeg gegooid: geen oude nummers meer, geen ondersteunend orkest?

Bos: «Je moet voortdurend veranderen om de verhouding met het publiek scherp te houden. Het publiek is mijn vrijheid. Als ik moet doen wat het publiek van mij verwacht, dan krijg je een verkeerde verhouding. Je moet jezelf en het publiek kunnen verrassen. Als je zou geven wat ze willen — en dat is een verkeerd beeld dat in de media heerst met al die format-onderzoeken de laatste tijd — dan kunnen ze alleen maar zeggen: “Nou, ik vond het de vorige keer toch wel beter.” Je moet vertrekken vanuit je hart, en als je dat goed doet dan kan het eigenlijk niet misgaan. De mensen kunnen het dan misschien maar niets vinden, maar jij bent ten minste zélf

ik slecht aan de opname vind, is dat ze niet het wezen van het liedje raakt, het wordt een beetje een smartlapnummer, terwijl het dat zeker niet is.»

Veto: Ben je de vraag erover al een beetje beu?

Bos: «Nee, dat valt wel mee eigenlijk. Je moet anders ook geen interviews afleggen als je de vragen beu bent. Ik ben zelf ook voortdurend met die vragen bezig. Het wordt erger als interviewers afkomen met vragen als “Wat heb je met Zuid-Afrika?” Dan zakt mijn broek af: je had jezelf maar beter moeten informeren.»

KLOOTZAK

Veto: U bent een leerling geweest van onder meer Jean Blaute en Raymond van het Groenewoud. Wat hebben zij u bijgebracht?

Bos: «Van Jean heb ik geleerd dat je heel veel zelf kan doen, zoals ik nu doe met 2008, gewoon thuis in de studio. Hij heeft me meer technisch geleerd hoe je aan een nummer kan

ter in jezelf zoeken.” Dan weet je meteen waar je de volgende 30 jaar mee bezig kunt zijn! Ik was een zoeker en heb het nu gevonden: mij maken ze niet meer zot.»

Veto: Uw liedjes zijn veelal zwaarmoedig, maar soms maak je dan eens een zeer vrolijk liedje. Zitten er twee persoonlijkheden in u?

Bos: «Als je het aan Urbanus zou vragen dan zou hij het liefst urenlang Bob Dylan liedjes zingen vol doffe ellende. Terwijl wij hem kennen als de absurde humorist die grappen staat te maken op een podium. Bij mij is het ook zo een beetje. Ik hoor trouwens heel vaak dat mijn liedjes zwaarmoedig zouden zijn, maar ik ervaar dat niet zo. Als ik droevig ben, en ik zit naar droevige muziek te luisteren, werkt dat als een soort antgift. Dan denk ik dat ik niet alleen ben. De zwaarheid van mijn muziek ligt volgens mij meer aan de manier waarop ze zwaar wordt ingezet dan dat ze dat echt is. De cd *De onderstroom* — die vaak als manisch depressieve muziek wordt bestempeld — vind ik best meevallen. Als je alleen naar de teksten kijkt, zijn die nog best vrolijk.»

CHOCOMOUSSE

Veto: Zou u nu nog in staat zijn om Samson en Gert liedjes te maken, zoals u ooit hebt gedaan?

Bos: «Nee, totaal niet. Ik speelde vroeger trouwens ook mee in de serie als Meneer Chocomousse, maar dat heeft niet lang geduurd. Met die hond ging het altijd mis, want ik verzon mijn eigen teksten. Dat ging dan van: “Wat doet die rothond hier?” Ik wilde wat ondeugende dingen doen, en dat mocht niet echt. Daarom ben ik eruit gestapt. Het is ook heel vreemd begonnen, ik moest eerst die liederen schrijven. Dat kwam omdat ik door Gert Verhulst werd aangesproken: “Zeg Stef, jij kan toch goed muziek maken. We gaan iets doen met een hond op televisie, kun jij daar geen liedje voor schrijven?” Wat later werd ik dan weer aangesproken: “Jij zit toch op toneelschool, we hebben een personage nodig voor bij die hond. Wil jij dat niet doen?” Ik werd dan op straat aangesproken als Meneer Chocomousse, en dan dacht ik dat dit niet de bedoeling kon zijn. Ik werd er helemaal zot van. Ik heb me wel geamuseerd, maar nu vind ik dat die fase in mijn leven achter mij ligt. Wat moet ik nu nog met die hond? Ik heb het nog eens geprobeerd voor K3, maar als ik eraan denk dan schiet ik gewoon in de lach.»

Veto: Heeft u ten slotte het Nederlands ooit als een barrière gezien om internationaal door te breken?

Bos: «Nee hoor, het is ten eerste nooit mijn bedoeling geweest om echt in het buitenland door te breken. Het is trouwens ook een minderwaardigheidscomplex dat we hebben over onze taal. Ik heb dat kunnen merken als

“Het publiek is mijn vrijheid”

ik concerten gaf in plaatsen in Afrika waar niemand een woord Nederlands verstond en toch van mijn muziek genoten. Ik heb trouwens zelfs enkele luisteraars in Amerika. Immers, als wij een Italiaans liedje horen waar we niets van verstaan, zien we dat als ‘wereldmuziek’, waarom zou dat niet in het Nederlands lukken?»

Stef Bos treedt op 12 maart op in de Schouwburg. Laatste tickets: www.30cc.be

(foto Stephanie Verbeken)

tevreden over wat je gedaan hebt.»

Veto: Bent u het nummer Papa, waar u het meest mee geassocieerd wordt, eigenlijk stiekem niet een beetje beu?

Bos: «Nee, gelukkig maar. Ik ben de versie waarop het de eerste keer is opgenomen wel beu. Ik vind het een beetje plastiekachtig klinken. Maar het is beter dat je zo begint dan dat je zo eindigt. Ik heb ooit nog achter Ingeborg op het Eurovisiesongfestival gestaan. Dat is geen hoogtepunt uit mijn leven geweest, het zou jammer geweest zijn als het dat wel was geweest. Ik ben overigens misschien niet tevreden met de manier waarop het nummer is opgenomen, maar ik ben niet zeker of ik deze weg had kunnen afleggen als het niet op die manier was opgenomen. Wat

werken. Van Raymond heb ik geleerd dat je je eigen stem moet zoeken, vinden of hebben. Dat had ik toen nog niet. Je wilt iemand anders zijn dan wie je bent omdat je van jezelf denkt dat je een nobody bent. Ik moest de weg leren van de studeerkamer, waar je jezelf kan zijn omdat niemand over je schouder heen kijkt, naar het podium. Het is wanneer er mensen in de buurt zijn dat je plots een opgedraaid poppetje kunt worden. “Er zijn misschien leuke meisjes in de zaal, dan moet ik er maar beter goed uitzien” is onzin. Het is slecht voor de creativiteit, en het heeft te veel maken met ijdelheid. Raymond heeft me gezegd (doet een zeer geslaagde van het Groenewoud imitatie): “In plaats van de klootzak in iemand anders te zoeken zou je die be-